

Patrick Milvi

Opas katutanssin videokuvaamiseen

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Medianomi

Viestinnän koulutusohjelma

Opinnäytetyö

20.11.2013

Tekijä(t) Otsikko Sivumäärä Aika	Patrick Milvi Opas katutanssin videokuvaamiseen 44 sivua + 1 liite 20.11.2013
Tutkinto	Medianomi
Koulutusohjelma	Viestinnän koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Digitaalinen viestintä
Ohjaaja(t)	Lehtori Raisa Omaheimo
<p>Tämä opinnäytetyö käsittelee katutanssin videokuvaamista. Työn tavoite on tutkia, miten monille tuntemattomia katutansseja kannattaa lähestyä videokuvaamisen saralla. Ongelmaa käsitellään videokuvausten ja katutanssin teorian, kirjoittajan omakohtaisten kokemusten, esimerkkitapausten ja katutanssin parissa työskennelleen videokuvausten ammattilaisen haastattelun avulla. Opinnäytetyö on suunnattu videokuvaajille ja live-lähetysten ohjaajille.</p> <p>Opinnäytetyössä päädyttiin käsittelemään katutanssin videokuvausta katutanssiteoksen ja - tapahtuman näkökulmista. Työssä todetaan, että tapahtumakuvaaminen kannattaa hoitaa pääosin kokokuvana tapahtumien kilpailuhenkisyyden ja katutanssin yllätyksellisyyden vuoksi. Teoskuvaaminen on vapaampaa, sillä teosta luodessa yllättävät liikkeet voidaan kuvata uudestaan eri kuvako'illa pyytämällä katutanssijaa tekemään liikkeet uudestaan.</p> <p>Opinnäytetyö sivuaa myös katutanssivideon leikkausta musiikin avulla. Yhden luvun pituinen kohta kertoo yleisesti katutanssivideon leikkauksen kulusta ja intuitiivisuudesta ja antaa lisätietoa transitioiden leikkauskohdan valinnasta musiikin rytmin avulla.</p> <p>Työ antaa lukijalle ohjenuorat katutanssin onnistuneeseen kuvaamiseen. Työn ohjeita voidaan myös soveltaa muiden nopeiden lajien ja objektien kuvaamiseen. Yleisellä tasolla opinnäytetyö korostaa oman ajattelun ja valmistautumisen tärkeyttä videokuvaamisessa.</p>	
Avainsanat	Katutanssi, videokuvaus, videokuvaaminen, leikkaus, editointi

Author(s)	Patrick Milvi
Title	Guide to filming street dance
Number of Pages	44 pages + 1 appendix
Date	20 November 2013
Degree	Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme	Media
Specialisation option	Digital Media
Instructor(s)	Senior Lecturer Raisa Omaheimo
<p>This thesis researches how to film street dance successfully. The objective is approached by re-searching the theory of film making and street dance culture. The thesis also uses the writer's own experiences, examples from various street dance short films and live broadcasts and an expert's interview to get more in-depth on the subject. The thesis is aimed at filmmakers and live broadcast directors.</p> <p>The results are divided in to two parts: street dance film and street dance event filming. The thesis comes to the conclusion that street dance event filming should be constricted to using wide shots, since improvisational street dance in a competitive environment can be very surprising. Using different shot types is more acceptable in street dance films, because you can ask the dancer to repeat certain dance moves.</p> <p>The thesis also examines the editing part of making a street dance film. This part focuses on editing using the music and comes to the conclusion that editing is mainly based on intuition. The chapter also gives the reader a few examples how to sync the transitions to the beats of the music.</p> <p>In the end this thesis offers a set of guidelines for filming street videos. The results of this thesis can be applied to filming any fast-paced sports or objects. On a more generic level the thesis emphasizes the importance of preparing well, no matter what you're planning to capture on film.</p>	
Keywords	Street dance, filming, editing

Sisällys

1.	Johdanto	1
1.1	Aiheen käsittely	1
1.2	Kenelle opas on suunnattu?	2
1.3	Opinnäytetyön rakenne	3
2.	Katutanssin määritelmä ja katutanssi mediassa	4
2.1	Mitä on katutanssi?	5
2.2	Katutanssivideot mediassa	6
2.3	Katutanssien yhteiset ominaispiirteet	8
2.4	Improvisoinnin ja koreografian ero	11
3.	Videokuvauksen perusteet	13
3.1	Videokuvauksen määritelmä	13
3.1.1	Kuvataajuus	13
3.1.2	Resoluutio ja kuvasuhde	14
3.2	Kuvakoot ja kuvakulmat	16
3.3	Kameran luoma liike	19
3.3.1	Staattinen kuvaus	19
3.3.2	Panorointi	21
3.3.3	Vapaan käden kuvaus	22
3.4	Objektiivit	23
4.	Tanssiteoksen ja –tapahtuman kuvaaminen	26
4.1	Tanssiteos	27
4.2	Tapahtuma/kilpailu/battle	29
5.	Tanssiteoksen leikkaaminen	33
6.	Yhteenveto	36
	Lähteet	39
	Liitteet	45
	Haastattelupohja	

1. Johdanto

Valitsin opinnäytetyöni aiheeksi katutanssin videokuvausksen. Videokuvaaminen on osa digitaalisen median opintojani ja haluan opinnäytetyöni avulla syventää osaamistani tällä osa-alueella. Opinnäytetyöni on rajattu käsittelemään katutanssin kuvaamista, jotta voin antaa hyödyllistä tietoa videokuvaajille ja livelähetyksien ohjaajille katutanssi- ja videokuvauskokemukseni kautta. Katutanssia nähdään yhä useammin medioissa sen suosion kasvaessa, ja katutanssin intohimoisena seuraajana olen huomannut kuvauksessa puutteita useissa televisio-ohjelmissa ja livelähetyksissä. Tämän opinnäytetyön tavoite on kyseenalaistaa tavanomaisen kuvaamis-/ohjaamistyylin toimivuus katutanssin kuvaamisessa sekä tarjota lukijalle puitteet kuvata katutanssia onnistuneesti.

1.1 Aiheen käsittely

Valitsin tämän opinnäytetyön aiheen, jotta voisin kehittyä kuvaajana ja oppia kuvaamisen teorian lisäksi tunnistamaan hyvän katutanssivideon ominaisuuksia. Aihetta varten olen etsinyt kirjallista tietoa, ja lähestyn aihetta käsittelemällä mm. videokuvaamisen teoriaa. Teorian olen rajannut niin, että se kattaa tärkeimmät katutanssin kuvaamisessa käytetyt elementit, jotta opinnäytetyö ei ajautuisi liian kauas aiheesta. Kirjallisen tiedon lisäksi tuon näkökulmaa aiheeseen omien kokemusten ja havaintojen kautta. Neljä vuotta katutanssia harrastaneena olen nähnyt lukemattomia katutanssivideoita. Olen myös luonut omia katutanssivideoita kahden vuoden ajan. Voin siis jopa sanoa olevani kokeneempi kuin moni alan ammattilainen katutanssikuvaamisen saralla, sillä hyvin harvalla kuvaajalla on kokemusta katutanssin kuvaamisesta. Itse taas olen kuvannut monia katutanssibattleja, -trailereita ja -sooloja, joten uskon pystyväni analysoimaan katutanssikuvaamista hyvin kokemuksieni kautta.

Jottei asiantuntijuus jäisi vain minun varaani, halusin myös verrata omia ajatuksiani kokeneempien katutanssikuvaajien mielipiteisiin. Lähetin puoli tusinaa haastattelukutsuja ulko- ja kotimaisille katutanssin kuvaamiseen erikoistuneille ammattilaisille. Kutsussa ilmoitin olevani valmis moneen eri haastattelutapaan

milloin vain, jotta haastattelutilanne olisi mahdollisimman miellyttävä haastateltaville. Yllätyksekseni sainkin jokaiselta haastateltavalta positiivisen vastauksen ja he kaikki valitsivat haastattelutyyppiä sähköpostihaastattelun.

Sähköpostihaastattelussani kysyin ensin kuvaajan taustaa kuvauksen ja katutanssin saralta kartoittaakseni, kuinka kokeneita he ovat. Halusin selvittää kuvaajan kokemuksen määrän, sillä mielestäni asiantuntijuus syntyy kokemuksen ja koulutuksen kautta. Perustietojen jälkeen kysymykseni vaihtelivat tiukasti rajattujen ja laajojen kysymysten välillä. Tiukasti rajatuilla kysymyksillä halusin saada tietää, mitä mieltä haastateltava on havainnoistani katutanssin kuvaamiseen liittyvissä asioissa. Näillä kysymyksillä toivoin saavani vahvistusta tai eriäviä mielipiteitä omiin ajatuksiini katutanssin kuvaamisesta. Laajemmilla kysymyksillä taas halusin antaa haastateltavalle mahdollisuuden tuoda omia mielipiteitään esille. Laaja-alaisten kysymysten avulla haastateltavat voisivat tuoda esille katutanssin kuvaamisessa esille tulleita ongelmia, joita en itse ollut vielä ajatellut. Lopuksi pyysin haastateltavaa luomaan oman kuuden kohdan listan, jossa kerrotaan, mitä kannattaa ja mitä ei kannata tehdä katutanssia kuvatessa. Käyttämäni haastattelukysymykset löydät liitteistä.

Sähköpostihaastattelut lähetettyäni minua ei yllättänyt, että sain vastaukset haastatteluun vain yhdeltä henkilöltä. On helpompi vastata haastattelukutsuun kuin kokonaiseen kyselyyn. Haastatteluun vastaaminen voi olla työlästä ja ilman palkkiota luulen, että kiireellisillä ammattikuvaajilla on parempaakin tekeemistä. Ainoa, nopeasti kysymyksiin vastannut haastateltava oli katutanssia jo seitsemän vuotta kuvannut videokuvauksen ammattilainen Hiski Hämäläinen. Hämäläinen tekee videoita oman toiminimen alla ja hänen meriitteihin kuuluu muun muassa marraskuussa 2013 julkaistu suomalaisen breakin historiasta kertova kahden tunnin dokumenttielokuva Suomibreikkiä 1983-2013 (Rokumentti 2013). Siteeraan Hämäläistä pitkin opinnäytetyötä ja vertailen hänen mielipiteitään omiini.

1.2 Kenelle opas on suunnattu?

Videokuvauksen ammattilainen Kari Leponiemi (2010, 3) toteaa videokuvausta käsittelevässä opuksessaan kuvaamiseen pätevän aivan samat säännöt niin

amatöörille kuin ammattilaiselle. Mielestäni Leponiemi on aivan oikeassa, sillä välillä nämä säännöt tuppavat unohtumaan ja tuloksena syntyy ala-arvoista materiaalia ammattilaisuudesta huolimatta, kuten luvun 4 esimerkeistä voi huomata.

Tällä opinnäytetöllä haluan antaa kuvaajalle konkreettiset ohjenuorat, joiden avulla kuvaaja hallitsee katutanssin taltioinnin. Myös livelähetysten ohjaajat voivat hyötyä opinnäytetyöstäni, sillä monet huomaamani virheet ovat peräisin huonoista ohjauspäätöksistä, jotka voitaisiin välttää hyvien kuvausohjeiden avulla. Opinnäytetyössä käsiteltyjä aiheita voi myös soveltaa mihin tahansa performanssin tai nopeasti liikkuvan kohteen kuvaamiseen. Pyrin myös kannustamaan kuvaajan omaa ajattelua opinnäytetyölläni, sillä mihin tahansa kuvausaiheeseen tutustuminen ennen kuvaustilannetta takaa ammattimaisemman materiaalin syntymisen.

1.3 Opinnäytetyön rakenne

Johdannon jälkeen aloitan opinnäytetyöni käsittelemällä katutanssia. Katutanssista mainittakoon, että käsittelen lajeja, joiden kanssa olen ollut eniten tekemisissä: hip hop, house, locking, popping ja b-boying. Luvussa 2.1. Kerron yleisesti, mitä katutanssilla tarkoitetaan. Tämän jälkeen käsittelen katutanssin näkyvyyttä mediassa, jotta lukija saa käsityksen siitä, kuinka laaja ilmiö katutanssi on mediassa. Luvussa 2.3. kerron lajeja yhdistävistä tekijöistä, jonka jälkeen siirryn analysoimaan improvisoinnin ja koreografian eroja, sekä niiden vaikutusta kuvaamiseen.

Luvussa 3 avaan videokuvauksen teoriaa. Luku etenee perusteista katutanssin kuvaamisessa käytettyihin kuvaustekniikoihin. Aloitan luvun videokuvauksen määritelmällä ja kuvataajuudella, joista siirryn kuvakokojen ja kuvakulmien kautta käsittelemään kameran luomaa liikettä ja lopuksi kerron kuvaamisessa käytetyistä objektiiveista. Olen pyrkinyt rajaamaan luvun niin, että se sisältää vain olennaisimmat tiedot katutanssin kuvaamista suunnitteleville.

Luvussa neljä kerron, kuinka katutanssia kannattaa kuvata käyttämällä aikaisemmista luvuista kerättyä tietoa. Olen jakanut luvun kahteen osaan, tanssiteoksen ja tanssikilpailun kuvaamiseen. Syy rajaukseen piilee siinä, että

katutanssikilpailun tai battlen kuvaaminen eroaa paljon teoksen kuvaamisesta. Luvussa käyn myös läpi hyviä ja huonoja esimerkkejä, joihin olen törmännyt ja pyrin antamaan lukijalle vahvan perustan katutanssivideon onnistuneeseen taltiointiin.

Luku viisi käsittelee katutanssivideon editointia. Puhun luvussa lyhyesti editoinnin intuitiivisuudesta sekä musiikin valinnasta ja käytöstä editoitaessa. Luvun tarkoitus on antaa lukijalle pintaraapaisu katutanssivideon editoinnin maailmaan.

Luvun kuusi yhteenvedossa käyn läpi opinnäytetyöni eri vaiheita, tuloksia ja tulevaisuutta. Luvun loppuun olen koonnut katutanssikuvaamisen 8 kultaisista sääntöä.

Lopuksi mainittakoon, että olen muuttanut Metropolian opinnäytetyön mallipohjan typografiaa. Tein muutoksia kaikkiin tekstityyleihin sekä pienensin palstaleveyttä, sillä en ollut tyytyväinen mallipohjan ratkaisuihin. Alkuperäisen mallipohjan ilme on jäykkä ja typografisten suositusten vastainen esimerkiksi palstan leveyden kohdalla, sillä pohjan rivit ovat noin 80-90 merkkiä leveitä. Typografian ammattilainen Markus Itkonen suosittelee palstaleveydeksi noin 60 merkkiä, jottei luettavuus kärsi oikeaa riviä etsiessä (Itkonen 2013). Mielestäni opinnäytetyön typografian kuuluu olla kunnossa, jotta opinnäytetyö antaa ammattimaisen kuvan kirjoittajasta ja sisällöstä.

2. Katutanssin määritelmä ja katutanssi mediassa

Tässä luvussa avaan lukijalle katutanssiin liittyviä käsitteitä ja ominaisuuksia sekä kerron hieman katutanssin suosiosta medioissa. Luvun tarkoitus on antaa lukijalle taustatietoa katutanssista kuvaajaa hyödyttävästä näkökulmasta. Kuten johdannossa jo mainitsin, käsittelem katutanssia minulle tutuksi tulleiden lajien kautta, jotka ovat hip hop, house, locking, popping ja b-boying.

2.1 Mitä on katutanssi?

Katutanssitermillä tarkoitetaan kaikkia tanssilajeja, jotka ovat syntyneet tanssisalien ulkopuolella. Katutansseja on kehittynyt muun muassa kaduilla, klubeilla, ulkona järjestettävissä block partyissä ja reiveissä. (Wikipedia 2013a.) Esimerkiksi harrastamani katutanssilaji locking sai alkunsa yhden miehen tavasta tanssia huonosti 70-luvun Kaliforniassa. Lockingin luoja, Don Campbellin tapa lukittaa ('to lock') liikkeitä tanssiessa herätti positiivista huomiota tanssipiireissä ja pian yhden miehen virheestä oli syntynyt ennennäkemätön uusi tanssilaji. (Soul Train 2013.)

Improvisaatio ja sosiaalisuus ovat ominainen osa katutansseja; kontakti yleisön ja muiden tanssijoiden kanssa on suotavaa ja oma tyyli tehdä ja yhdistää lajeille ominaisia liikkeitä lennosta on arvostettua. Kuten edellä mainitusta tarinasta voi huomata, locking syntyi improvisaation avulla ja monet siihen kuuluvat perusliikkeet ovat improvisoinnin tulosta. Yleensä näiden liikkeiden takaa löytyy myös tarina siitä, kuinka ne ovat syntyneet. Esimerkiksi locking-liike "Uncle Sam Points", jossa tanssija osoittaa katsojaa tai esinettä täysin paikallaan, syntyi lockingin alkuaikoina Donin tanssiessa klubilla. Tarinan mukaan inspiraatio liikkeeseen syntyi, kun ihmiset osoittelivat Donia hänen tanssiessaan ja hän alkoi osottelemaan heitä takaisin. Nimen liike on saanut J. M. Flaggin vuonna 1917 luomasta propagandajulisteesta, jota käytettiin rekrytoimaan sotilaita ensimmäiseen ja toiseen maailmansotaan Yhdysvalloissa. (Lockerlegends.net 2013.) Julisteessa Yhdysvaltojen lipun väreihin sonnustautunut Uncle Sam osoittaa katsojaa kohti ja kehottaa liittymään armeijaan (Library of Congress 2010). Mielestäni improvisaation arvostus on säilynyt katutansseissa tähän päivään saakka, sillä olen huomannut enemmistön katutanssikilpailuista olevan improvisaatioon pohjautuvia nk. battleja. Kerron battleista ja improvisaatiosta lisää tämän luvun edetessä, sillä ne ovat molemmat huomioonotettavia seikkoja katutanssin kuvaamiseen valmistautuessa.

Katutanssitermin alta löytyy lajeja laidasta laitaan. Salsa, lindy hop ja steppi ovat vain osa yllättäviä tansseja, joita ei välttämättä luokittelisi katutansseiksi sanan kirjaimellisessa merkityksessä. Nämä lajit ovat saaneet alkunsa erilaisista

sosiaalisista tapahtumista tanssisalien ulkopuolella, joten ne luokitellaan kuitenkin kuuluvaksi katutanssisateenvarjotermin alle. Termin katu-uskottavampia edustajia ovat Locking, popping, hip hop, house sekä b-boying/break, joka tunnetaan yleisesti myös nimellä breakdance. Nämä viisi lajia ovat läheisesti sidoksissa hip hop -kulttuuriin niiden historian ja niistä kehittyneen katutanssikulttuurin vuoksi. (Wikipedia 2013a.)

Usein katutanssia videolle aktiivisesti taltioivat ovat myös katutanssijoita. Mielestäni on helpompaa kuvata tapahtumia ja muita tanssijoita, jos on itse osa katutanssikulttuuria, sillä kuvaamista helpottavan lajeista kertyneen tietämyksen lisäksi katutanssijat ovat usein nähneet satoja katutanssivideoita, joiden hyvät ja huonot puolet jäävät mieleen auttamaan oman videon kuvaamisessa. Haastattelemanani 11 vuotta b-boyingia harrastanut videokuvaamisen ammattilainen Hiski Hämäläinen on asiasta samaa mieltä. Hänen mielestä eläytyminen tanssijan maailmaan on tärkeää kuvaamisessa. Hämäläisen mukaan monien vuosien kokemus auttaa ennakoimaan, milloin kuvattavat katutanssijat päättävät tehdä yllättävän akrobaattisen liikkeen tai nk. freezen, jossa breikkari pysähtyy nopeasti hyvää fysiikkaa vaativaan asentoon. (Hämäläinen 2013.) Kuvaajat ja ohjaajat sortuvatkin usein turhaan kikkailuun, jos katutanssi ei ole tuttua. Tällöin mielenkiinto yritetään säilyttää erilaisilla kuvakulmilla ja otoksilla, vaikka katutanssit ovat lähtökohtaisesti jo itsessään visuaalisesti näyttäviä.

2.2 Katutanssivideot mediassa

Mielestäni katutanssi on vakiinnuttanut paikkansa mediassa tällä vuosikymmenellä. Katutanssin kasvaessa olen nähnyt sitä muun muassa televisiossa, elokuvissa, Internetin videopalveluissa sekä jopa Suomen teattereissa. Esimerkiksi Oulun Kaupunginteatterin suurella näyttämöllä pyöri katutanssi- ja videoteokseksi ristitty Ruutana keväällä 2013 (Oulun Kaupunginteatteri 2013).

Katutanssiin voi törmätä myös kotisohvalta käsin, sillä monet katutanssijat esittelevät taitojaan televisiossa pyörivissä, kaikille tarkoitetuissa kykyjenetsintäohjelmissa ja tanssiin keskittyvissä kilpailuissa. Suosituin näistä kykyjenetsintäformaateista on 50 eri maan televisioissa pyörivä Got Talent.

Formaatissa esiintyjät kilpailevat erilaisilla taidoillaan tuomareiden ja yleisön suosiosta yksin tai ryhminä. Ohjelman viihteen alan asiantuntijatuomarit valitsevat semifinaaleihin pääsevät esiintyjät ja television eteen liimautuneiden katsojien antamat äänet ratkaisevat finalistit ja voittajan. Formaatin pääpalkinto on voitettu katutanssilla kaksi vuotta peräkkäin Ranskassa vuosina 2006 ja 2007 sekä Etelä-Koreassa vuosina 2011 ja 2012. Katutanssiesitys on myös vienyt ykköspalkinnon kerran myös Kiinassa, Tanskassa, Norjassa, Portugalissa, Venäjällä, Slovakiassa, Etelä-Afrikassa, Turkissa ja Iso-Britanniassa. (Wikipedia 2013c.)

Television lisäksi katutanssia esiintyy myös valkokankaalla. Tällä vuosituhannella tuotetut tusina katutanssielokuvaa ovat keränneet paljon katsojia huonoista arvosteluista huolimatta. Esimerkiksi katutanssielokuva Step Up ja sen 3 jatko-osaa ovat tuottaneet nettoa yhteen laskettuna 466 miljoonaa dollaria maailmanlaajuisesti (Box Office Mojo 2013).

Myös Internet on täynnä katutansssivideoita. Suosituimmat katutanssilajien nimillä löydetty videot keräävät kasaan huimat lukemat katsojia Youtubessa. Esimerkiksi hip hopin, lockingin, poppingin, housen ja b-boyingin suosituimmat viisi videota kokosivat yhteen reilut 150 miljoonaa katsomiskertaa (Youtube 2013a,b,c,d,e). Myös katutanssien ammattilaiset ovat huomanneet Youtube-videopalvelun suosion. Suosio onkin synnyttänyt joukon tanssijoita, jotka keräävät mainostuloja luomalla katutansssiteoksia Youtubeen.

Yksi Youtuben suosituimmista katutanssiaiheisistä kanavista on YAK Films. Nuorista videotekijöistä koostuva tiimi tuottaa kanavalleen katutansssiteoksia, Battle-koosteita tapahtumista ympäri maailmaa ja viikottaista katutanssiaiheista videoblogia, jossa esitellään Youtuben kuumimpia katutansssivideoita. YAK Films -kanavalla on reilut 351 tuhatta tilaajaa ja heidän 10 suosituinta katutansssivideoaan on nähty yhteensä 68 miljoonaa kertaa, joista suosituin video on kerännyt 18,7 miljoonaa katsomiskertaa. Nämä kymmenen videota jakautuvat keskenään neljään battlekoosteeseen, kolmeen tanssiteokseen, kahteen kokonaismittaiseen battleen ja yhteen koreografioituun esitykseen. (Youtube 2013f.) YAK Films onkin ollut yksi inspiraationi lähde katutansssivideoita kuvatessa. Kanavan monipuolisuus ja raakaan tanssitaitoon luottavat videot ovat hyvin tuotettuja ja niissä kokeillaan

paljon erilaisia kuvaustekniikoita ja kuvakulmia. Käytän esimerkkejä heidän kuvaamista videoista luvuissa kolme ja neljä.

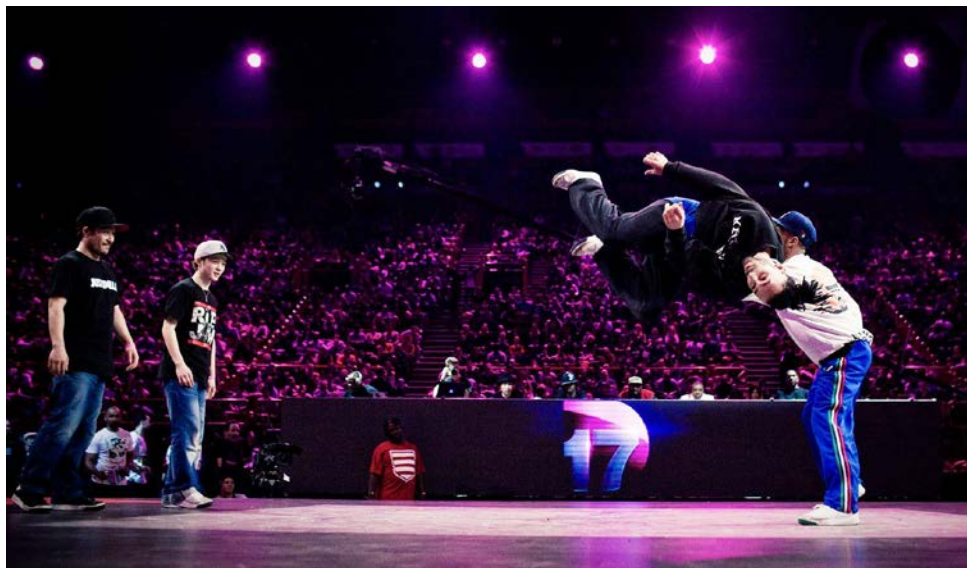
Toinen mainitsemisen arvoinen miljoonia katsojia kerännyt, katutanssiteoksia luova Youtube-kanava on Juba Films. Tämä neljän miehen voimalla toimiva tiimi Saksasta tuottaa tarinallisia tanssiin keskittyviä lyhytelokuvia (JuBa Films 2013). He ovat keränneet kanavalleen 162 tuhatta tilaajaa ja heidän suosituimmalle videolleen on kertynyt 3,2 miljoonaa katsomiskertaa tähän mennessä. JuBa Filmsin viidestä suosituimmasta videosta neljä on tanssiteoksia ja vain yksi on Battlekooste. (Youtube 2013g.) Kanavan lyhytelokuvat ovat tarinallisia ja niihin on selvästi panostettu efektien ja kamera-ajojen puolella.

Mielestäni katutanssi voi hyvin, eikä kyseessä ole mikään ohimenevä ilmiö. Sen suosion kasvun myötä myös media on kiinnostunut aiheesta, jonka vuoksi näkisin että katutanssin kuvaamista käsittelevä opinnäytetyöni hyödyttää alan tekijöitä nyt ja tulevaisuudessa.

2.3 Katutanssien yhteiset ominaispiirteet

Intohimoisena locking-tanssijana olen osallistunut moniin katutanssitapahtumiin sekä kilpailijana että katsojana Suomessa ja ulkomailla. Usein nämä suuret kilpailut kestävät koko päivän ja pitävät sisällään kaikki viisi käsittelemääni katutanssilajia. Myös pienemmät kotimaiset kisat, tai niin kutsutut jamit, sisältävät yleensä ainakin kahden eri lajin kisat samana päivänä, minkä vuoksi katutanssijat kokevat ja saavat vaikutteita myös omien lajien ulkopuolelta.

Moni tuntemani tanssija harrastaakin kahta lajia aktiivisesti. Katutanssijana tunnen yhtenäisyyttä muihin katutanssijoihin. Varsinkin oman lajin edustajat tuntuvat olevan samanlaisia ihmisiä kuin minä. Katutanssijoiden yhteisöllisyys onkin yksi hip hop -kulttuurin kulmakiviä. Yhtäläisyyksien ja historian löytäminen Chicagon ja New Yorkin klubeilla syntyneen house-tanssin ja toisella puolella Yhdysvaltoja luodun, funkkiin tansittavan lockingin välillä on hankalaa, mutta silti molempien lajien edustajat kokoontuvat jatkuvasti saman katon alle ottamaan mittaa toisistaan niin kutsutuissa battleissa (The History Of House, 2003).

kuva 1. Kuva kaksi vastaan kaksi house-battlesta Juste Debout -nimisen tapahtuman finaalista. Kuvassa kilpailevat duot ovat kuvan laidoissa ja kauempana keskellä voit nähdä neljä tuomaria ja yhden DJ:n.

Battle on yksi katutanssien pääelementeistä. Battlessa kaksi katutanssijaa asettuvat vastakkain tanssilattialle, jonka ympärille on kokoontunut joukko muita tanssijoita katsomaan ja kannustamaan. Battle alkaa, kun DJ pyöräyttää musiikin käyntiin. Kappaleet ovat DJ:n valitsemia, joten ne saattavat olla täysin uusia katutanssijoille. Yleensä voitonnälkäisempi katutanssija aloittaa battlen. Ensimmäinen katutanssija tanssii noin minuutin pituisen improvisaationsoolon, johon toinen vastaa omalla soolollaan. Näitä sooloja kutsutaan runeiksi. Battle saattaa loppua yhden kierroksen jälkeen tai katutanssijat battlaavat vielä toisen tai kolmannen runin, riippuen kisan säännöistä. Intensiivisen mittelon jälkeen kisaan valitut katutanssipiireissä arvostetut tuomarit osoittavat voittajaa ja hän jatkaa seuraavalle kierrokselle. Battlen lopuksi tanssijat osoittavat kunnioitusta ja yhteisöllisyyttä halauksen, nk. man-hugin tai yläviitosen avulla.

Battletilanne ei ole esitys. Battlessa tanssija yrittää ylittää itsensä ja näyttää taidoillaan olevansa parempi kuin vastustaja. Hyvä tanssija poimii vastustajan soolosta osia, joita hän tekee paremmin omassa runissaan. Battle-asennetta voi verrata esimerkiksi nyrkkeily- tai vapaaottelun punnitsemistilanteeseen, jossa kilpailijat seisovat vastakkain nyrkit ojossa: tilanteen intensiivisyyden voi tuntea ilmassa. Varsinkin breakissa battleasenne on yksi tärkeimmistä elementeistä.

Koska battle on yksi katutanssin ominaisimmista esiintymismuodoista, on hyvä osata kuvata battleja oikein. Jokainen battle on ainutlaatuinen ja hetken erehdys kuvaajalta esimerkiksi liian pienen kuvakoon takia voi johtaa huonolaatuisen kuvamateriaaliin tanssijan kadotessa ruudusta. Kuvakoolla kikkaileminen kannattaa siis jättää pois kuvatessa battleja. Usein battlen voitto saattaa olla kiinni yhdestä liikkeestä. Jos kuvaaja tunaroi voittoliikkeen taltioinnin, niin koko materiaali on mielestäni pilalla. Tällaista voittohetkeä voi verrata esimerkiksi nyrkkeilytyrmäykseen, joten virheisiin ei ole varaa. Palaan battlejen kuvaamiseen luvussa 2.4 improvisaation yhteydessä, sekä tietysti luvussa 4, jonne olen kerännyt neuvot ja yleiset virheet tapahtumien ja battlen kuvaamisessa.

Hip hop –kulttuuriin liitettyjä katutansseja tanssitaan monien musiikkityylien tahdittamana. Housaajat tanssivat house-musiikkiin, lockaajat kuuntelevat 70-luvun funkia, b-boyt pyörivät funkissa esiintyvien breakbeattien tahtiin ja popping-tanssijat kuuntelevat 70-luvun elektronisen funkin lisäksi hip hopissa myös suosittuiksi tulleita elektronisia, kovaa iskeviä biittejä. Lajit eroavat niin musiikillisesti kuin liikekielellisesti toisistaan, mutta niitä kaikkia yhdistää rytmi. Katutanssissa tanssijaa ohjaa musiikki. Katutanssi on musiikin tulkitsemista tanssin avulla ja tärkeintä katutanssimusiikissa on rytmi. Esimerkiksi b-boying on syntynyt funkissa esiintyvistä break-osuudesta, jossa kaikki paitsi rytmiä luovat instrumentit hiljenevät ja kappale tuo tehostetusti esille taustalla olevan rytmiikan hetkeksi (Schloss 2009, 18). Näitä ‘breikkejä’ soitetaan b-boy-battleissa tänäkin päivänä. Rytmissä pysyminen on ensimmäinen asia, joka kertoo, osaako tanssija tanssia vai ei. Rytmikka on isoin katutanssilajeja yhdistävä tekijä. Jopa breakin hurjat pyörivät voimaliikkeet kuuluu tehdä musiikin tahtiin. Kaikkien lajien huiput liikkuvat musiikin rytmissä sulavasti ja vaivattoman näköisesti poimien pieniä nyansseja kappaleiden sisältä.

Rytmi onkin yksi tärkeimmistä asioista katutanssivideota leikatessa. Tanssija pysyy rytmissä, jos musiikki ja video on synkassa. Jos musiikki asetetaan videolle myöhemmin ja se ei ole synkassa, niin koko tanssivideo on pilalla. Olen törmännyt usein tähän virheeseen varsinkin popping-videoiden kohdalla, sillä popping on lajina hyvin tarkkaa ja lajille ominaiset lihasten iskut, joissa katutanssija jännittää ja

vapauttaa lihaksensa nopeasti luoden kehon tärähdyksen illuusion, tulee asettua kappaleen rytmiin täydellisesti. Käsittelen katutanssivideon leikkausta luvussa 5.

2.4 Improvisoinnin ja koreografian ero

Neljän vuoden kokemuksen perusteella minulle on tullut selväksi improvisoinnin eli freestylen olevan yksi katutanssien ominaisimmista piirteistä. Varsinkin hip hop –kulttuuriin sidoksissa olevat lajit perustuvat hyvin pitkälti itseilmaisuun. Aivan kuin baletissa, myös hiphopissa, b-boyingissa, lockingissa, poppingissa ja housessa on tietyt perusliikkeet, joita käyttämällä tanssija voi ilmaista itseään. Mielenkiintoiseksi katutanssin tekee se, että toisin kuin baletissa, jossa perusliikkeiden 6-7 vuoden hiomisen jälkeen tanssija on saavuttanut korkean tason, perusliikkeiden hallinta on vain alkuaskel katutanssijan kehityksessä. (Shook 2004, 26.) Vankan perustan saavutettuaan katutanssijan tehtävä on viedä tanssi seuraavalle tasolle tuomalla siihen oma tyyli ja luovuus. Liikkeiden uusi rytmittäminen, oma tapa tehdä perusliikkeitä sekä muista lajeista inspiroituminen ovat vain osa tavoista, joilla katutanssija voi kehittää omaa ilmaisuaan. Hyvä katutanssija eläytyy musiikkiin ja tanssii lyriikoihin, melodioihin ja rytmiin (Schloss 2009, 30). Katutanssien parhaimmisto erottuu toisistaan luovuudessa ja tavasta tehdä liikkeet erilailla kuin muut, eikä heistä löydy kahta samanlaista.

Tämä lajien sisäinen vapaus näkyy myös suosituissa katutanssibattleissa, joissa katutanssijat vuorottelevat improvisaation avulla. Battlen voittavat yleensä tanssijat, jotka tulkitsevat musiikkia paremmin, ovat luovempia liikekieleltään ja pystyvät yllättämään kokeneen tuomariston ja itsensä. Yllättävyys onkin yksi improvisaation ja koreografioidun teoksen eroista. Improvisaation keskellä tapahtunutta virhettä ja siitä syntyneitä uusia yllättäviä liikkeitä pidettäisiin koreografiassa vain virheenä, mutta freestylebattlen aikana luodut uudet liikkeet yllättävät tekijänsä lisäksi yleensä myös yleisön ja tuomarit. (Schloss 2009, 89.) Oman kokemuksen mukaan tällainen raaka improvisaatio saattaa auttaa tanssijaa voittamaan hallitumman ja koneellisemman vastustajan, joka ei uskalla tehdä virheitä. Improvisaatio tapahtuu hetkessä ja jokainen runi on erilainen, joten kuvaamisen näkökulmasta taltiointivirheisiin ei ole varaa.

Kokemukseni mukaan battlen kuvaamiseen kannattaa varautua monella kameralla. On paljon helpompaa luoda mielenkiintoista materiaalia editointipöydällä, jos kuvaajia on kaksi tai kolme ja he kuvaavat eri kuvakulmista. Improvisaatioon pohjautuvan tanssin spontaaniuden ja yllätyksellisyyden vangitseminen on välillä osoittautunut vaikeaksi monesta kamerasta huolimatta, kuten voimme luvun 4 esimerkeistä huomata: upeat liikkeet jäävät kuvaamatta, kun ohjaustiimi päättää vastustajan kasvojen lähikuvan olevan tärkeämpää kuin sooloon suorittavan b-boyn painovoimaa uhmaava yhden käden sivuttaislankku.

kuva 2. Hienot liikkeet saattavat jäädä näkemättä, jos täytät 3/4 kuvausalueesta ihmisten takaraivoilla. Kuvankaappaus on otettu Red Bull BC One -katutanssibattletapahtuman livestreamista, jonka ohjaustiimin valinnat hämmästyttivät monia. (Youtube 2012a.)

Improvisaation lisäksi katutanssijat osaavat luoda myös koreografioita. Tanssikoreografialla tarkoitetaan ennaltaohjottua teosta tai liikesarjaa, jonka tanssija(t) toistavat musiikin tahtiin (Smith-Autard 2010, VI). Yleensä koreografiat luodaan sopimaan tietyn kappaleen rytmeihin ja sanoituksiin. Hyvät katutanssikoreografiat ovat mielestäni viihdyttäviä, taidokkaita, dynaamisia ja yllättäviä. Kuvaajan näkökulmasta niiden taltioiminen on helpompaa kuin battletilanteen kuvaaminen, sillä yleensä kuvaajalla on mahdollisuus nähdä koreografia ennen kuvaustilannetta ja saada monta mahdollisuutta otoksiin. Toisin kuin improvisaatiossa, koreografiassa liikkeet ovat aina samat. Kuvaaja voi pyytää katutanssijaa toistamaan tietyn kohdan uudestaan kuvaten eri kuvakoolla.

Haastattellessani hämäläistä hän huomautti, että katutanssijoilla on yleensä myös pieniä koreografiapätkiä, joita he käyttävät freestylen lomassa. Hän saattaakin pyytää katutanssijaa toistamaan tietyn liikesarjan saadakseen kuvattua sen uudestaan esimerkiksi lähikuvalla. Tämä on mielestäni hyvä tapa saada lisämateriaalia improvisaatioon pohjautuvaan katutanssiotokseen.

3. Videokuvauksen perusteet

Tässä luvussa käsittelen videokuvauksen perusteita. Aloitan luvun videokuvauksen määritelmällä, josta jatkan kuvataajuuksiin, resoluutioon ja kuvausuhteeseen. Näiden jälkeen käsittelen kuvakulmia ja -kokoja sekä kameran luomaa liikettä. Kappaleen lopussa on vielä pieni tietopaketti objektiiveista. Luku soveltuu hyvin niille, jotka haluavat kerrata videokuvauksen perusteita. Jos perusteet ovat hallussa, suosittelen kuitenkin lukemaan kuvakulmista ja kameran luomasta liikkeestä, sillä käyn näissä kappaleissa läpi myös katutanssin kuvaamista hyödyttäviä tapoja.

3.1 Videokuvauksen määritelmä

Videokuvauksessa luodaan video vangitsemalla kuvasarja ja ääniraita tilanteesta videokuvaukseen kykenevällä välineellä elektroniselle medialle (Wikipedia, 2013a). Videokuvaus on yleistynyt harrastelijoiden keskuudessa digitaalisen aikakauden myötä ja nykyään hyvälaatuisia videoita voi luoda videokameroiden lisäksi valokuvaukseen erikoistuneilla järjestelmäkameroilla, erikoistilanteisiin tarkoitetuilla pienillä ja kestävillä niin kutsutuilla kypäräkameroilla sekä älypuhelimilla. Ammattimaisen kaluston halpeneminen on luonut mahdollisuuden amatööreille hankkia päteviä laitteita (Leponiemi 2010, 3). Omistankin itse kaikki edellä mainituista laitteista lukuun ottamatta videokameraa.

3.1.1 Kuvataajuus

Video koostuu joukosta kuvia, jotka peräkkäin esitettyinä luovat liikkeen vaikutelman. Kuvataajuus kertoo sen, kuinka monta kuvaa kamera ottaa peräjälkeen sekunnissa. Yleisimmät kuvataajuudet mediassa ovat 24 fps (frames per second, eli kuvaa sekunnissa), 25 fps ja 30 fps. Näistä 24 fps on käytetyin

taajuus elokuviissa, kun taas 30 fps ja 25 fps ovat yleisimmät televisiossa käytetyt kuvataajuuudet. (Juniper & Newton 2011, 14.)

Internetin suosituimmat videopalvelut Youtube.com ja Vimeo.com käyttävät ylärajanaan 30 fps:n kuvataajuutta (Vimeo 2013, Youtube 2013h). Internetin videopalvelut ovat hyvin suosittuja videokuvaajien keskuudessa, sillä esimerkiksi Youtube tarjoaa videoiden tekijöille mahdollisuuden tienata videoiden alussa näytettävillä mainoksilla. Youtube onkin mainostajan paratiisi, sillä sen kävijämäärä ylittää yhden miljardin käyttäjän rajan kuukausittain (Youtube 2013h). Mielestäni näihin Internet-videopalveluihin kuvatessa on hyvä pyrkiä mahdollisimman lähelle 30 fps kuvataajuutta sulavan videon takaamiseksi.

Useimmat hyvät videokuvaukseen kykenevät kamerat eivät nauhoita videota alle 24 fps kuvataajuuden ja minusta 24 fps on hyvä alaraja, sillä videon sulavuus kärsii paljon, kun 24 ruudunkaappausta sekunnissa alitetaan. Uusissa järjestelmä- ja kypäräkameroissa voidaan nauhoittaa materiaalia myös isommilla kuvataajuuksilla. Järjestelmäkamerat kykenevät yleensä 50 fps tai 60 fps taajuuksiin ja hyvissä kypäräkameroissa päästään vielä suurempiin lukemiin. Nauhotetun videon kuvataajuutta voidaan muokata editointivaiheessa, jolloin materiaalia voidaan nopeuttaa, tai hidastaa sulavuuden kustannuksella. Isompien kuvataajuuksien etu piilee siinä, että myös hidastukset voidaan esittää yhtä sulavalla kuvataajuudella kuin normaalinopeudella pyöritetyt kohtaukset. Esimerkiksi katutanssiteosta editoitaessa voidaan luoda hyvin näyttäviä hidastuksia räjähtävistä, voimaa vaativista liikkeistä, jos materiaali on nauhoitettu tarpeeksi isolla kuvataajuudella.

3.1.2 Resoluutio ja kuvasuhde

Kuten äsken jo totesimme, video koostuu joukosta peräkkäin laitettuja kuvia, joiden määrän kuvataajuus määrittelee. Resoluutio taas kertoo sen, kuinka isoja nämä kuvat ovat. Jokainen digitaalinen ruutu koostuu pikseleistä. Pikseli on kuvan pienin mahdollinen osa, joka yleensä esiintyy yksivärisenä neliönä. Resoluutio ilmaisee, kuinka monta pikseliä jokainen kuvaruutu on kooltaan vaak- ja pystysuunnassa. Se ilmaistaan yleensä muodossa leveys x korkeus, jossa yksikkönä käytetään pikseleitä. Esimerkiksi 1920x1080 tarkoittaa, että vaakasuunnassa

jokainen ruutu on 1920 pikseliä ja pystysuunnassa vastaavasti 1080 pikseliä. (Juniper & Newton 2011, 12.)

kuva 3. Kuvassa näet esimerkin kolmesta eri resoluutiosta skaalattuina samankokoisiksi. Vasemmalla on pienin resoluutio ja oikealla suurin resoluutio. Mitä pienempi resoluutio on, sitä sumeammasta ja sahalaitaisemmasta kuvan numeroista tulee.

Videokuvauksen pikselikoot, kuvataajuudet ja -suhteet ovat suurimmilta osin standardisoituja. Videoiden kanssa käytetään teräväpiirtostandardia, jonka englanninkieliseen nimeen "High Definition" tai sen lyhenteen eri versioihin "HD Ready" ja "Full-HD" moni on varmasti törmännyt esimerkiksi taulutelevisiota ostaessa. HD-resoluutiot noudattavat laajakuvasuhdetta 16:9. (Juniper & Newton 2011, 12.)

Edellä mainitut kaksi termiä ovat luotu helpottamaan tuotteiden markkinointia kuluttajille. Kuvauksessa käytetään kuvaavampia termejä standardiresoluutioille: "Full-HD:ta" sanotaan 1080p:ksi ja "HD Ready" 720p:ksi. Kuin arvata saattaa, 1080p:n resoluutio on sama kuin ensimmäisen kappaleen esimerkissä, eli 1920x1080. 720p-resoluutio on 720 pikseliä korkea ja 1280 pikseliä leveä, eli noin 33 % pienempi kuin 1080p. Nämä kaksi resoluutiota ovat käytetyimmät alalla ja ne löytyvät vakiona esimerkiksi monista Canonin järjestelmäkameroista. (Juniper & Newton 2011, 12.)

Resoluutiota ja kuvataajuutta valittaessa on hyvä muistaa, että resoluutiota on helppo pienentää jälkikäsittelyssä, mutta sen suurennus ei tuota hyvännäköistä kuvaa. Resoluution kasvattaminen johtaa yksittäisten pikselien venymiseen, jolloin kuvasta tulee joko sumeinen tai rakeinen venytystekniikasta riippuen. Pikselien pienentäminen taas pitää kuvan terävänä. Resoluutio on kytköksissä kuvataajuuteen. Kun resoluutio kasvaa, kuvataajuus pienenee. Tämä johtuu kameroiden laskentatehosta: Isommalla resoluutiolla kamera joutuu käsittelemään

enemmän pikseleitä sekunnissa, jolloin kuvataajuuden pienentäminen vähentää käsiteltävien ruutujen määrää ja isompi resoluutio on mahdollinen. Esimerkiksi kypäräkamerani Gopro Black 3 pystyy jopa 4K (3840x2160) resoluutioon, mutta vain 15fps-kuvataajuudella (GoPro 2013). Mielestäni 15 fps ei riitä sulavaan ruudunpäivitykseen, joten mielestäni on parempi käyttää kypäräkameran 1080p resoluutiota 60 fps kuvataajuudella. Näin kuvatusta materiaalista voi tehdä puolinopeudella pyörivän hidastuksen 30 fps kuvataajuuden videoon teräväpiirtoresoluutiolla.

3.2 Kuvakoot ja kuvakulmat

Videokuvauksen kolme tavallisinta kuvakokoa ovat kokokuva, puolikuva ja lähikuva. Kuvakoot kertovat, kuinka kaukana kamera on kuvattavasta objektista/henkilöstä. (Sadun 2003, 24.) Olen huomannut kokokuvan olevan suosituin kuvakoko katutanssivideoissa ja olen itsekin käyttänyt kokokuvaa eniten katutanssivideoissani. Mielestäni kokokuvan suosio perustuu siihen, että katutanssissa kaikki kehon osat ovat yleensä jatkuvasti liikkeessä, joten kokokuvalla saadaan taltioitua tanssijan koko liikekieli.

kuva 4. Koko-, puoli- ja lähikuvan rajaamat alueet.

Kokokuva näyttää nimensä mukaisesti kuvattavan henkilön tai tilanteen kokonaan. Suurin osa tanssivideoista on kuvattu tällä kuvakoolla. Mielestäni tiukka rajaus tanssijan pituuden mukaan toimii parhaiten kuvattaessa katutanssia kokokuvalla,

sillä näin saadaan kuva-alaa täytettyä mahdollisimman paljon katutanssijan liikehännällä.

Puolikuva asettuu lähi- ja kokokuvan väliin. Puolikuvalla kuvataan yleensä henkilön kasvoja ja yläkroppaa. Puolikuvan käyttö katutanssissa toimii hyvin tanssiteoksia kuvattaessa. Puolikuvaa voidaan käyttää muun muassa silloin, kun liike keskittyy vain yläkroppaan. Puolikuvan käyttö on vaarallista improvisaatiota kuvatessa, sillä jotkin liikkeet saattavat jäädä taltioimatta katutanssi-improvisaation yllätyksellisyyden takia.

Lähikuvalla kuvataan yksityiskohtia. Esimerkiksi otos, jossa henkilön kasvot täyttävät kuvan on lähikuva. Lähikuvia käytetään harvoin katutanssiteoksissa, sillä liike keskittyy hyvin harvoin vain yhteen kehon osaan. Lähikuvat sopivat paremmin katutanssiteoksen tanssittomiin osuuksiin. Omissa töissäni olen käyttänyt lähikuvaa esimerkiksi katutanssiryhmän yksilöiden esittelyyn. Mielestäni lähikuvat muun muassa näyttävistä tennareista ja tanssijoiden kasvoista luovat hyvää kontrastia koko- ja puolikuvilla kuvattuihin tanssiosuuksiin.

Kuvakulmia käytetään yleensä apuna videon tunnelman luomisessa. Videota voi kuvata silmien tasolta, yläviistosta ja alaviistosta. Ylempää kuvattaessa kohde näyttää pienempänä ja heikompana katsojille, kun taas alhaalta kuvaaminen saa kohteen näyttämään voimakkaammalta. (Sadun 2003, 27.) Myös kirjassa Videokuva järkkärillä Juniper ja Newton (2011, 59) mainitsevat alhaalta kuvaamisen korostavan uhkaavuutta.

Kuvakulmat auttavat paljon tunnelman luomisessa myös katutanssissa. Olen mieltynyt kuvaamaan pystyssä tanssivia katutanssijoita lantion korkeudelta. Mielestäni silloin tanssijan liikkeet näyttävät luonnollisimmilta. Olen myös huomannut alatasolta kuvaamisen olevan suosittua katutanssivideoissa, varsinkin b-boyingin kohdalla. Lajin räjähtävät akrobaattiset liikkeet ja hypyt saavat enemmän voimaa alhaalta päin kuvattuna. Myös iso osa lajin liikkeistä keskittyy lattiatekniikkaan, minkä vuoksi kameran laskeminen liikkeiden tasolle tuo katsojaa lähemmäksi tanssijan maailmaa ja saa liikkeet näyttämään paremmilta.

kuva 5. Alhaalta päin kuvattu otos *With a Piece of Chalk* -katutanssivideosta tuo nuoren katutanssijan liikkeisiin lisää näyttävyttä ja voimaa (Youtube 2012e).

Ylhäältä kuvausta käytetään harvoin katutanssivideoissa. Esimerkiksi Juba Filmsin *With a Piece Of Chalk* -katutanssilyhytelokuvassa, josta edellinen kuva on myös peräisin, löytyy vain yksi sekunnin pituinen kohta, jossa tanssia kuvataan kameralla yläviistosta. Suurin osa teoksen kuvakulmista on maan tasalla tai navan korkeudella. (Youtube 2012e.)

kuva 6. Ylhäältä kuvattu otos Soraya Lundyin *“Who is She”* -katutanssilyhytelokuvasta (Youtube 2012d).

Mielestäni ylhäältä kuvauksessa on potentiaalia ja haluaisin nähdä katutanssivideoiden tekijöiden kokeilevan sen käyttöä enemmän. Muun muassa Yak Filmsin kuvaaman Soraya Lundyn katutanssisoolovideo on jäänyt mieleeni pelkästään siinä välillä käytettävän korkean kuvakulman ansiosta. Videolla Lundy tekee isoja käsiliikkeitä, joiden kuvaukseen korkea kuvakulma toimii mielestäni mainiosti. (Youtube 2012d.) Myös maassa pyörivät b-boying-liikkeet näyttävät hienoilta yläkulmasta kuvattuna, sillä liikkeiden laajuus ja jatkuvasti vaihtuvat suunnat ovat helposti havaittavia ylhäältä päin kuvattuna.

3.3 Kameran luoma liike

Tässä luvussa käyn läpi yleisimpiä tapoja käyttää kameraa hyväksi katutanssia kuvatessa. Käsittelen paikaltaan kuvausta, panorointia ja vapaalta kädeltä kuvaamista, mitkä ovat kokemukseni mukaan toimivimpia katutanssin kuvaustapoja.

3.3.1 Staattinen kuvaus

Staattista eli paikallaan olevaa kuvaustyyliä käytettäessä kamera asetetaan paikoilleen ja se tarkennetaan kohteeseen. Tyyli on helppo toteuttaa, sillä kameran kuuluu olla aivan paikallaan kuvattaessa. Staattisessa kuvauksessa kamera ei liiku ollenkaan, mikä tekee syntyvästä materiaaliasta hieman tylsempää kuvaajan näkökulmasta, sillä siitä puuttuu kameran liikkeen luoma dynamiikkaa. Katutanssiin liikkumaton kamera luo kontrastia, sillä tanssijan energia ja dynaaminen liikehdintä välittyvät hyvin staattisen videokuvan liikkumattomuudesta.

Mielenkiintoisen staattisen kuvausmateriaalin tuottaminen jää enimmäkseen katutanssijan varaan. Katutanssijan on pidettävä katsojat otteessaan taidoillaan ja mielenkiintoisilla ja yllättävillä liikkeillä passiivisen kuvaustyylin vuoksi. Leikkauksilla, panoroinneilla ja vapaalta kädeltä kuvatuilla materiaaleilla saa hieman huonommistakin tanssijoista tehtyä mielenkiintoisen videon, joka pitää katsojien mielenkiintoa yllä tanssin, kameratyöskentelyn ja leikkauksen yhteistyön avulla. Staattinen kuvamateriaali taas menettää helposti mielenkiinnon, jos tanssi ei ole tarpeeksi viehättävää.

Yak Filmsien yksi upeimmista paikaltaan kuvatuista videoista on heidän viidenneksi katsotuin teoksensa “Rug Dealers”. Tanssiteoksessa Les Twins -taiteilijanimellä tunnettu kahdesta kaksosesta koostuva ranskalainen hip hop -duo herää henkiin mattokaupassa. Kolme minuuttia kestävällä videolla molemmat duon jäsenet nousevat penkiltä vuorotellen tekemään katutanssisoolon dubstepin tahtiin. Soolojen aikana toimeton osapuoli kaksosista istuu penkillä nytkähdellen musiikin rytmeihin. (Youtube 2010.)

kuva 7. Kohtaus paikaltaan kuvatusta “Rug Dealers” -katutanssilyhytelokuvasta. Sama kuvakulma ja -koko pysyy koko lyhytelokuvan ajan ja elokuva on kuvattu putkeen yhdellä otolla. (Youtube 2010.)

Tässä katutanssilyhytelokuvassa staattinen kuvaustyyli sopii hyvin yhteen tyhjän mattokaupan, robottimaisten nytkähtelyiden ja musiikin luomaan tunnelmaan. Kuvauspaikalla ja -tyylillä saavutettu tunnelma ja Les Twinsien taidot pitävät katsojan otteessaan loppuun saakka. Liikkumattomalla kameralla kannattaa mielestäni kuvata pääosin kokokuvan laajuisia otoksia, sillä näin kuvatessa kameran kuvakulmaa ei voi korjata lennosta, ja tarkemmilla kuvako’oilla tanssijan liikkeet saattavat jäädä näkemättä. Staattisen kuvaamisen saa toteutettua kameraan kiinnitettävällä kolmijalalla tai asettamalla kameran tasaiselle pinnalle kuvatessa.

Staattista kuvausta varten kannattaa valita mielenkiintoinen kuvauspaikka. Edellisen esimerkin lokaatio on mielenkiintoinen ja staattinen, mutta myös paljon liikettä

sisältävät paikat toimivat katutanssisoolojen taustoina. Vilkkaalla kävelykadulla kuvatut soolot keräävät ihmisten katseita ja taustavilinä saattaa pelastaa muuten tylsän katutanssivideon. Käsittelen katutanssikuvauspaikan valintaa lisää luvussa neljä, tanssiteos alaluvun yhteydessä.

3.3.2 Panorointi

Panoroinnilla tarkoitetaan kohteen seuraamista kameralla joko pysty- tai vaakasuunnassa. Panoroinnilla saadaan aikaiseksi dynaamisempaa kuvausmateriaalia kuin staattisella kuvaustyylillä (Juniper & Newton 2011, 90). Mielestäni panorointi on oivallinen tapa tuoda kuvaukseen eloa ja liikettä. Varsinkin sivuttaissuuntaisella kameran liu'uttamisella voi saada aikaan ammattimaisemman lopputuloksen (Juniper & Newton 2011, 102).

Olen huomannut, että pienikin sivuttaissuuntainen liike katutanssisoolon kuvauksessa lisää kohtausten mielenpainuvuutta. Dynaaminen kuvaustyyli sopii hyvin yhteen katutanssin liikkuvuuden kanssa ja ne luovat yhdessä mainion kokonaisuuden.

Panoroinnin voi tehdä monella eri tekniikalla. Vapaalta kädeltä kameran kääntäminen lasketaan panoroinniksi, ja kameroille on myös olemassa erilaisia säädettäviä pyörällisiä alustoja ja slidereita. Tällaisen panorointiapuvälineen voi myös rakentaa itse, kuten JuBa Filmsin b-boy videokoosteesta "Battle Cry" voi huomata. Videon pieni pyyhkeellä ja kolmijalalla toteutettu panorointi tekee efekteillä höystetystä battlekoosteesta todella toimivan ja dynaamisen. (Youtube 2013i.) Hämäläinen sanoo haastattelussa monen metrin panorointien olevan paras ratkaisu. Hänen mielestään pienen liikkeen liikkeen kamera-ajot tuovat vain kikkailun tunteen. Näytettyäni edellä mainitun videokoosteen Hämäläiselle, hän oli kuitenkin samaa mieltä kanssani siinä käytetyn pienen panoroinnin toimivuudesta. (Hämäläinen 2013.)

kuva 8. Panoroinnin voi hoitaa muun muassa pyyhkeen ja kolmijalan avulla, kuten kuvan ympyröity kuvaaja (Youtube 2013i).

Mielestäni hyvin tehty panorointi on tässä opinnäytetyössä käydyistä kuvaustekniikoista ammattimaisin. Panoroinnin elokuvamaisuus ja dynaamisuus toimii loistavasti katutanssien näyttävän liikehdinnän kuvaamiseen.

3.3.3 Vapaan käden kuvaus

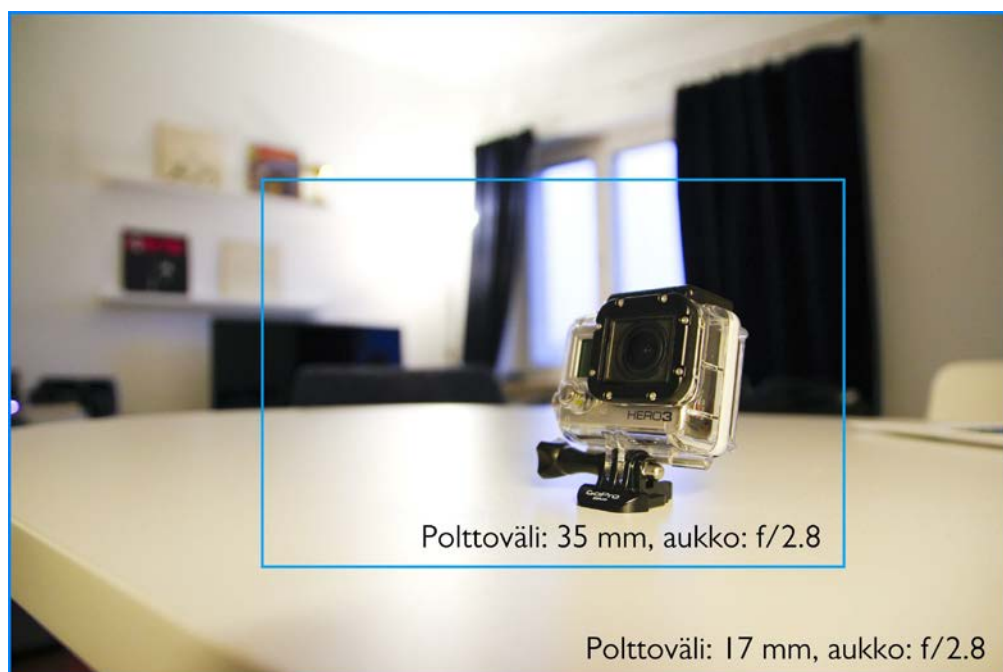
Vapaalta kädeltä kuvaaminen on myös dynaamista. Kädessä pidetyn kameran luoma liike on inhimillisempää ja rosoisempaa kuin muissa kuvaustyyliissä. Tyyli sopiikin minusta hyvin urbaanissa ympäristössä kuvaamiseen. On tärkeää muistaa pitää kamera vakaana vapaalta kädeltä kuvaamisessa, sillä liiallinen värinä saattaa olla häiritsevää katsojalle ja se voi luoda amatöörimäisen vaikutelman (Juniper & Newton 2011, 88). Mielestäni pienet heilahtelut ja kameran liike voi tuoda oikeanlaista raakaa tunnelmaa esimerkiksi kadulla kuvattuihin videoihin.

Hämäläisen mielestä kuvaustyylin valinta riippuu täysin lopputuotteesta. Olen hänen kanssaan samaa mieltä, sillä aina on hyvä pitää mielessä mitä varten katutanssia kuvataan. Mainoksiin ja trailereihin sopii hiottu ja tasainen liike, kun taas taiteellisissa katutanssilyhytelokuvissa voi käsivaralta kuvattu materiaali toimia paremmin.

3.4 Objektiivit

Ammattilaisvideokuvaajilla on yleensä kuvaustilanteessa mukana monta objektiivia, joita vaihtamalla he saavat kuvattua erilaisia otoksia helposti. Objektiivi on kameraan asetettava linssi tai linssijärjestelmä, jonka läpi heijastuneet valonsäteet luovat kuvan kameran kennolle (Cambridge in Colour 2013a).

Objektiiveista puhuttaessa on tärkeää tuntea termit polttoväli ja aukko. Polttoväli ilmaistaan millimetreissä ja se kertoo kuvaajalle linssin näkökentän laajuuden. 50 mm polttovälin objektiivia sanotaan normaaliobjektiiviksi. 50 millimetrin alle lukeutuvat objektiivit ovat laajakulmaisia, ja 50 millimetriä isompia kutsutaan teleobjektiiveiksi. Laajakulmaiset objektiivit kykenevät isompaan kuva-alaan ja niiden avulla kuvaaja voi olla lähempänä kohdetta. Teleobjektiivit taas tuovat kaukaisen kohteen lähemmäksi katsojaa. (Saari 2012, Cambridge in Colour 2013a.) Katutanssia kuvatessa teleobjektiivit ovat mielestäni tarpeettomia, sillä kohde on yleensä tarpeeksi lähellä kuvaajaa.

kuva 9. Kuvasta voi nähdä, miltä samasta kohdasta otettu otos näyttäisi kahdella eri polttovälillä.

Objektiivin aukko vaikuttaa kennolle pääsevän valon määrään. sen yleisimmät koot ilmaistaan numeroarvolla väliltä 1-32, ja se ilmoitetaan yleensä merkinnällä

f/x , jossa x :n tilalla on numeroarvo. Aukoista puhuttaessa pieni aukko ilmaistaan suurella numerolla, ja suuri aukko ilmaistaan pienellä numerolla. Esimerkiksi $f/1$ on suuri aukko, joka päästää paljon valoa kennolle. (Leponiemi 2010, 12.) Aukon koko vaikuttaa muun muassa kuvamateriaalin valoisuuteen ja syväterävyysalueen laajuuteen, josta kerron lisää tämän luvun edetessä.

Järjestelmäkameraa kokeilleet ovat yleensä törmänneet zoom-objektiiviin. Ensimmäisen järjestelmäkameran hankkijat ostavat yleensä paketin, jonka mukana tulee järjestelmäkameran runko ja zoom-objektiivi, joka kykenee erilaisiin polttoväleihin. Itse omistan 17-50mm zoom-objektiivin, jolla voi kätevästi kuvata kokokuvat ja lähikuvat samalta istumalta. Toinen objektiivityyppi on kiinteäpolttoväliset objektiivit. Näiden objektiivien polttoväli on vakio ja niiden etupiilee paremmassa kuvanlaadussa ja ne pystyvät kuvaamaan suuremmilla aukoilla kuin zoom-objektiivit. Esimerkiksi kiinteäpolttovälisen 50 millimetrin objektiivini suurin aukko on $f/1.8$, kun taas zoom-objektiivini 50 millimetrin polttoväli kykenee vain $f/2.8$ kokoiseen aukkoon. Kiinteäpolttovälisellä objektiivillani saan siis kapeamman syvyysterävyuden ja voin kuvata paremmin pimeässä kuin zoom-objektiivillani.

Objektiiveja valitessa täytyy ottaa huomioon käytössä olevan kameran kenno. Kenno on kuva-anturi, joka muuntaa objektin läpi tulleet valonsäteet biteiksi (Wikipedia 2013e). Sen koko vaikuttaa objektiivin luomaan kuvaan. Filmikameroissa ja ammattilaistason järjestelmäkameroissa on täyskenno, joka tallentaa 50 millimetrin objektiivilla kuvatun materiaalin samalla kuvasuhteella. Harrastelijatason järjestelmäkameroissa on ns. croppikenno, joka suurentaa polttovälin luomaa näkymää verrattuna täyskennoon. (Saari 2012, wikipedia 2013f.) Esimerkiksi Canon on luonut järjestelmäkameroita kolmella eri croppikertoimella: Full-frame, 1,3 ja 1,6. Croppikerroin kertoo, mitä täyskennon polttoväliä objektiivin polttoväli vastaa. Esimerkiksi 100 millimetrin kiinteäpolttovälinen objektiivi vastaa 130 millimetrin objektiivia 1,3 croppikennoisissa kameroissa. (Saari 2012, kenrockwell.com 2012.) Kannattaa siis tarkistaa kameran croppikerroin (englanniksi crop factor), ennen kuin hankkii tarvittavat objektiivit.

Videokuvaamisessa objektiiveja käytetään säätämään kuvan syväterävyysaluetta ja näkökentän laajuutta. Syväterävyysalueella, jota kutsutaan myös bokeksi valokuvauspiireissä, tarkoitetaan kuvassa terävänä esiintyvää aluetta. (Cambridge in Colour, 2013b.)

kuva 10. Nämä kaksi kuvaa on otettu samasta paikasta erisuuruilla aukoilla. Kamera on kohdistettu oikean reunan kypäräkameraan. Ylemmässä kuvassa vain kypäräkamera on tarkka kapean syvyysterävyuden vuoksi. Alemmassa kuvassa pienen aukon aiheuttama laaja syvyysterävyys takaa koko kuvan terävyyden.

Kuten yläpuolen esimerkistä voimme havaita, suurella aukolla kuvaus tuottaa kapean syvyysterävyuden, jossa vain pieni osa kuvasta on terävää ja loput on sumeaa. Laaja syväterävyysalue taas saadaan aikaseksi pienellä aukolla. Laajassa syväterävyysalueessa suurinosa kuvatuista objekteista ovat teräviä. Syväterävyysalueen kokoon vaikuttaa aukon lisäksi etäisyys tarkennettuun kohteeseen ja objektiivin polttoväli. Lähempänä oleva kohde saa aikaan pienemmän syväterävyysalueen. (Leponiemi 2010, 12.) Katutanssia kuvatessani käytän kapeaa syvyysterävyttä hyödykseni lähi- ja puolikuvissa. Lähikuvissa kapea

syväterävyysalue toimii hyvin, koska se erottaa kohteen taustasta ja katsojan huomio kiinnittyy kohteeseen voimakkaammin. Myös Hämäläinen kertoo haastattelussa suosivansa syvyysterävyyttä lähikuvissa. Hän käyttää kuvatessaan neljää kiinteäpolttovälillistä objektia, joiden polttovälit asettuvat 14-85 millimetrin alueelle. (Hämäläinen 2013.)

Laajakuvalinssistä puhuttaessa Hämäläinen varoittaa kalansilmäefektistä. Kalansilmä- ja tietyt laajakulmaobjektiivit luovat kuvaan tynnyrivääristymän, jonka vuoksi kuva näyttää vääristyneeltä (Wikipedia 2013d). Hämäläisen mielestä kalansilmäobjektiivit ovat turhia katutanssia kuvatessa, sillä kuvaajan ei tarvitse päästä niin lähelle tanssijaa. Hämäläisen kokemuksen mukaan näiden objektiivien käyttö johtaa siihen, että katutanssijat näyttävät liian pieniltä ja liikkeet katoavat vääristymään. (Hämäläinen 2013.) Mielestäni tämä on hyvä havainto ja olen samaa mieltä asiasta: Kalansilmälinssit kannattaa jättää kotiin.

4. **Tanssiteoksen ja –tapahtuman kuvaaminen**

Katutanssin kuvaamisessa tulee ottaa huomioon kuvataanko teosta vai tapahtumaa. Teosta luodessa ohjaajalla/kuvaajalla on mahdollisuus ottaa erinäisiä vapauksia riippuen tietysti siitä, onko teoksen pääpaino tanssiesityksessä vai ohjaajan visiossa. Livelähetyksen ohjenuorat ovat hyvin erilaiset verrattuna ennalta suunniteltuun tanssiteokseen, sillä kykykilpailuissa ja battleissa katutanssin kuvaamisen tulee esitellä taitoja taiteen sijaan. Tässä osiossa käyn esimerkkien avulla läpi asioita, joita tulisi mielestäni ottaa huomioon katutanssia kuvatessa. Alaluvut olen jakanut osiin niin, että käsittelen tanssiteoksen ja tapahtuman kuvaamistilanteet erikseen.

Teoksen ja tapahtuman kuvaamiseen löytyy myös yhtäläisyyksiä. Monen kameran käyttö kuvatessa on aina parempi ratkaisu, sillä se vähentää työmäärää tanssiteoksessa ja monipuollistaa kuvausta battleissa. Hämäläinen kertoo että valaisun parantaminen omilla lisävaloilla on myös sallittua (Hämäläinen 2013). Itselläni ei ole kokemusta valaisusta, mutta vinkki kuulostaa minusta järkevältä hyvän kuvaustuloksen saavuttamiseksi.

4.1 Tanssiteos

Tanssiteoksen kuvaamiseen voi käyttää enemmän vapauksia kuin tapahtumien kuvaamiseen, sillä otoksia voi ottaa monta ja leikkaus ja ilmaisu on tärkeämmässä osassa kuin battleja kuvatessa. Teoksen kuvaustyyli riippuu tietysti täysin millaisesta lopputuoteesta on kyse. Luokittelisin trailerit, mainokset ja tanssilyhytelokuvat tanssiteoksen piiriin. Teoksessa tanssi, kuvakulmat, leikkaus ja musiikki luovat yhtenäisen kokonaisuuden toisin kuin battleissa, joissa tanssijan taitojen ja kaksinkamppailun taltiointi on pääosassa.

Tanssiteosta kuvatessa kannattaa käyttää koko kuvaustekniikan kirjoa. Kokemukseni mukaan puolikuvat, lähikuvat ja hidastukset toimivat hyvin katutanssilyhytelokuvissa, sillä ne tekevät materiaalista mielenkiintoisempaa. Hämäläinen on täysin samaa mieltä kanssani ja sanookin päästä varpaisiin kuvatun hidastetun lähikuvan olevan yksi hänen suosikeistaan katutanssiteosta kuvatessa (Hämäläinen 2013). Monipuoliset kuvakulmat ja -koot tekevät katutanssiteoksesta ammattimaisemman, jolloin videon mielenkiintoisuus ei riipu pelkästään tanssijan taidoista. Aloittelevastakin katutanssijasta voi tehdä mielenkiintoisen videon kamera-ajojen ja kuvakulmien avulla.

Teosta luodessa voi helposti kokeilla eri kuvakulmia ja kuvakokoja. Hämäläisen tapa on katsoa materiaali läpi paikan päällä trailereita luodessa ja päättää sitten, tarvitseeko video kamera-ajoja, hidastuksia tai lähikuvia (Hämäläinen 2013). Tanssijalla on usein kuviot mietitty valmiiksi otoksia varten, joten häntä voi pyytää toistamaan tiettyä liikettä lähikuvia ja hidastuksia varten. Tanssijalta voi myös kysyä palautetta tietystä otoksesta, sillä kokeneet tanssijat tietävät mistä kulmasta liikkeet näyttävät parhaimmilta tuhansien peilin edessä vietettyjen tuntien vuoksi.

kuva 11. Monipuolinen kuvakulmien ja kamera-ajojen käyttö ja nuoren b-boy'n tanssisoolo luovat yhdessä *With a Piece of Chalk* -katutanssilyhytelokuvasta upean kokonaisuuden (Youtube 2012e).

Katutanssiteoksen kuvaamiseen valmistautuessa kannattaa myös valita lokaatio hyvin. Kuvauspaikka riippuu tietysti täysin siitä, millaista teosta tehdään. Suosittuja kuvauspaikkoja ovat muun muassa vilkkaat kävelykadut, arkkitehtuurillisesti näyttävät paikat tai muuten vain erikoiset ympäristöt, kuten esimerkiksi nosturin nokka. Erikoiset lokaatiot tekevät videoista mielenkiintoisempia. Tanssijan kannalta on tärkeää tarkastaa valitun paikan tanssialusta. Mukulakivet ja hyvin epätasaiset pinnat ovat hankalia tanssijalle. Varsinkin b-boyingia kuvatessa huono tanssialusta voi olla ongelma, sillä pikkukivien päällä selällä ja käsillä hyppiminen ei tee tanssijalle hyvää. Breikkiä varten kannattaakin ottaa mukaan tanssimatto, jonka päällä lajin liikkeet on helpompi ja kivuttomampi suorittaa.

Materiaalia kannattaa kuvata mahdollisimman paljon editointivaihetta varten. On helppoa valita parhaat klipit runsaasta kirjosta kuvakulmia ja -kokoja. Monen kameran käyttö voi myös helpottaa työprosessia. Monet eri kuvakulmat yhdestä otoksesta vähentävät kuvaamiseen käytettyä aikaa, minkä vuoksi tanssijan työ helpottuu koska hän ei joudu suorittamaan fyysisesti raskaita liikkeitä niin monta kertaa kuin yhdellä kameralla kuvatessa. Suuri määrä materiaalia on myös helpompi koota kokonaisuudeksi editointivaiheessa, josta puhun luvussa 5.

4.2 Tapahtuma/kilpailu/battle

Kun katutanssija osallistuu Talent-ohjelmaan, hän haluaa tuoda lajilleen näkyvyyttä ja voittaa. Kun katutanssija osallistuu battleen, hän haluaa näyttää kovan harjoittelun tulokset ottamalla mittaa muista lajin edustajista. Showcase-kilpailut ja varsinkin battlet ovat iso osa katutanssikulttuuria. Näitä otteluita kuvatessa on hyvä ottaa huomioon tapahtumien kilpailuhenkisyys: battletilanteessa katutanssijan pyrkii osoittamaan paremmuutensa tuomareille olemalla teknisempi, luovempi, vahvempi, viihdyttävämpi ja musikaalisempi kuin vastustaja. Hyvä ohjenuora kuvaamiseen on kuvitella tanssijan soolo urheiluasuorituksiksi joka tullaan pisteyttämään. Tanssisoolon kuvaamista voidaan verrata esimerkiksi olympialaisten voimistelulajien kuvaamiseen, joissa koko suoritus kuvataan yhteen putkeen kokokuvana muutamalla kameralla. Yksityiskohtaisemmat kuvasuhteet on jätetty pois, sillä performanssi on improvisaatiota ja mitä tahansa yllättävää saattaa tapahtua. Tunteikkaat lähikuvat ja yleisön reaktiot tuodaan mukaan suorituksen jälkeen näytettävissä koostehidastuksissa tuomareiden pisteitä odotellessa, ei kesken suorituksen.

Olen monesti joutunut ihmettelemään, kun alan ammattilaiset yrittävät kuvata katutanssia siitä mitään tietämättä. Isoimmat mokat olen nähnyt Red Bull BC One Rio de Janeiron livelähetyksessä joulukuussa 2012. Red Bull BC One on maailmanlaajuinen yksi vastaan yksi b-boy -battle, jonka 90 battletapahtumaa ympäri maailmaa huipentuvat vuosittain 16 breikkarin finaaliin. Itsenimetty maailman tärkeintä b-boy-battlea on järjestetty jo 8 vuotta peräkkäin. (Red Bull BC One 2013.) Vuoden 2012 finaali pidettiin Rio de Janeirossa ja se esitettiin livelähetyksenä myös Internetissä. Tapahtuman kuvauspäätökset olivat ala-arvoisia ja moni liike jäi näkemättä huonojen lähikuvien takia. Uskallankin sanoa, että kyseinen lähetys on ollut suurin inspiraation lähde opinnäytetyöhöni. Seuraavaksi esittelen muutaman varoittavan esimerkin, kuinka katutanssibattlea ei tule kuvata.

Kuten luvussa 2 mainitsin, battlen voittajan valinta saattaa olla kiinni yhdestä liikkeestä. Katsojan on vaikea arvioida tanssijoiden kahdenkeskistä kamppailua, jos nämä yllättävät ja upeat liikkeet jäävät näkemättä. Tämän vuoksi lähikuvat ovat mielestäni liian iso riski battletilanteen kuvaamiseen. Rio de Janeiron

livelähetyksessä lähikuvia käytettiin kesken soolojen, minkä vuoksi moni upea liike jäi kotiyleisöltä näkemättä ja runien rakenne oli livelähetyksen katsojalle katkonainen.

kuva 12. BC One -livelähetyksen ratkaisu vaihtaa mitäänsanomattomaan lähikuvaan ... (Youtube 2012a)

kuva 13. .. juuri, kun b-boy Junior uhmaa painovoimaa upealla liikkeellä. Tämä hyvin kuvattu esimerkki on Yak Filmsin käsialaa. (Youtube 2012b.)

tällaisten virheiden tekeminen ei ole sallittua, varsinkaan breakia kuvatessa. Lajin battlet ovat täynnä taitoa, akrobatiaa ja energiaa, joten ihmettelen suuresti turhien lähikuvien valintaa. Varsinkin BC Onen livelähetyksessä esiintyneet otokset yleisöstä ja vastustajasta kesken katutanssisuorituksen hämmensivät minua. Samalla logiikalla voitaisiin kuvata nyrkkeilyottelun yleisöä kesken tärkeimpien koukkujen tai yrittää ottaa lähikuvaa voimistelijan kasvoista puolivolttisarjan aikana.

En ymmärrä kuvausryhmän valintoja. Luulen huonon valmistautumisen ja oman ajattelun puutteen olevan suurimmat syyt tällaisiin virheisiin. Katutanssit, varsinkin kyseessä oleva b-boying, ovat hyvin näyttäviä ja innostavia visuaalisesti. Esimerkiksi BC Onen kohdalla tuhansista tanssijoista karsiutuneet 16 parasta b-boyta ovat osa maailman parhaita breikkareita, joten jopa yhden kameran kokokuva riittäisi tässä tilanteessa pitämään livelähetyksen katsojat otteessaan pelkän tanssitaidon näyttävyyden ansiosta.

kuva 14. Kuvankaappaus BC One livelähetyksen finaalebattlesta. Kuvassa näet finaalin kaksi b-boyta. Lähikuvassa on b-boy Differ ja oikeassa reunassa on sooloon suorittavan b-boy Mounirin jalka. Osa hänen liikkeistä jäi mielikuvituksen varaan turhien lähikuvien takia. (Youtube 2012c.)

Mielestäni kokokuva on tärkein kuvakoko battlen kuvaamiseen. Siitä ei pitäisi poiketa battlen aikana, jotta koko kaksintaistelu saadaan nauhalle. Myös Hämäläinen on samaa mieltä battlejen kuvaamisesta. Hänen mielestään lähikuvat

pilaavat battletaltioinnit, ja vain kokokuvat ja sitä suuremmat kuvakoot toimivat kilpailuissa ja livelähetyksissä. Hän mainitsee myös kamera-ajot hyvänä tapana tuoda lisää dynamisuutta battlekuvaamiseen. (Hämäläinen 2013.) Isot kamera-ajot olivatkin Rio de Janeiron livelähetyksen yksi hyvistä puolista. Ison budjetin kisojen lava-, valo- ja varustuspuoli olivat kunnossa ja battleareenan laidan ympäri liikkuvaa kameraa lisäsi lähetyksen kuvaustapojen monipuolisuutta. Myös pieni panorointi voi tehdä vaikutuksen katutanssibattleja kuvatessa, kuten luvun 3 esimerkissä huomattiin.

Mieleeni painuneita huonoja kuvaustapoja löytyy myös Suomesta. Talent Suomi -ohjelmassa esiintynyt Will Funk For Food joutui kehnojen ohjauspäätösten uhriksi semifinaalissa. Tapa, jolla livelähetyksen ohjaaja leikkasi yleisön reaktioihin kesken esityksen pilasi monta pientä hetkeä koreografiasta. Lähetys onnistui muun muassa leikkaamaan yleisöön juuri, kun koreografian isoin ja räjähtävin hetki tapahtui: yksi ryhmän jäsenistä lennätettiin korkealle ilmaan muiden yläpuolelle, mikä sai studioyleisön hurraamaan ja kotiyleisön ihmettelemään.

kuva 15. Talent Suomi livelähetyksessä leikattiin kuva yleisöön samalla, kun katutanssiryhmä WFFF suoritti koreografian kohokohdan. (Youtube 2009a).

kuva 16. Hyvin kuvattu esimerkki Talentissakin esitetyn koreografian kohokohdasta Dance Action -tapahtumassa. (Youtube 2009b).

Mielestäni lähikuvat ja yleisön reaktiot tanssiesityksen aikana ovat turhia. Katutanssi on visuaalinen taidonnäyte, joten on tärkeää ettei esityksen katkonainen kuvaaminen pilaa kokonaisuutta. Tällaisia kuvia yleisöstä ja ympäristöstä käytetään luomaan tunnelmaa. Katsojan on helppo samaistua, kun hän näkee yleisön kyynelissä tai tuomarin yllättyneen reaktion. Ymmärrän hyvin, että tällaiset tunnelmaa esittelevät kuvakulmat toimivat hyvin esimerkiksi lauluesityksissä, mutta tanssia varten ne kannattaa jättää pois.

Battleja ja tapahtumia kuvatessa kannattaa siis jättää kikkailu vähemmälle. Kokokuvilla battlet saadaan taltioitua parhaiten. Yleensä tanssijoiden taito pitää yleisön otteessaan, mutta eri kuvakulmat ja kamera-ajot ovat myös hyvä keino tuoda lisämaustetta battle-kuvaamiseen.

5. Tanssiteoksen leikkaaminen

Tässä luvussa käsittelen katutanssivideon editointivaihetta. Olen rajannut leikkaamisen tekniset puolet pois kappaleesta, sillä opinnäytetyöni käsittelee enimmäkseen kuvaamista. Halusin kuitenkin puhua hieman editoinnista, koska

prosessina se hyvin samankaltaista katutanssin kanssa. Luvussa Käyn läpi muun muassa musiikin valintaa ja leikkauskohtien valintaa musiikin avulla.

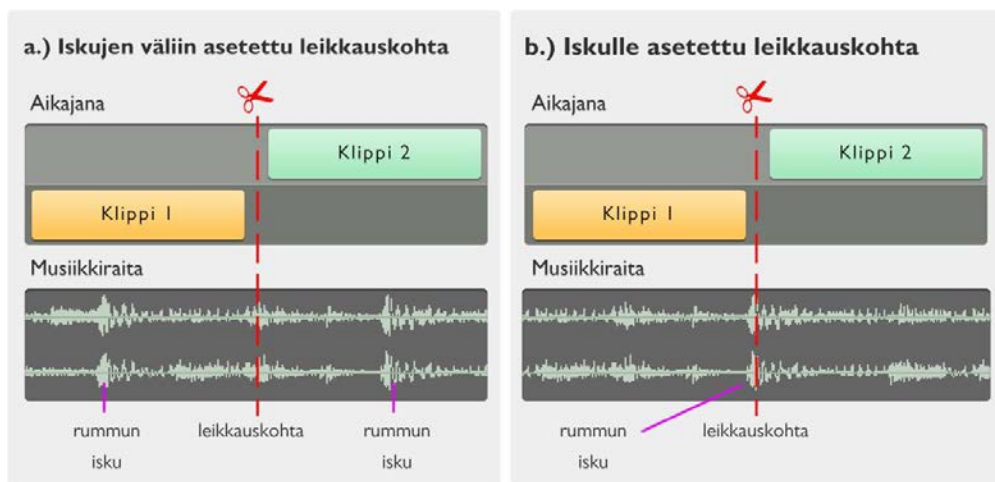
Videon leikkaaminen on minulle luova ja intuitiivinen prosessi. Editointi on verrattavissa elokuvaohjaamiseen, sillä se vaatii samanlaista intuitiota (Crittenden 1996, 84). Editointiprosessini alkaa yleensä musiikin valinnalla. Jos kyseessä on yksittäinen battle tai soolo, niin kappaletta ei kannata vaihtaa, sillä näissä katutanssiformaateissa musiikin ja liikkeen luoma vuoropuhelu on tärkeintä. Battleissa ääniraita kannattaakin nauhoittaa paikan päällä ja esimerkiksi on erinomaista, jos kuvaajalla on mahdollisuus nauhoittaa musiikki suoraan mikseristä (Hämäläinen 2013).

Musiikin valinta tulee vastaan usein mm. koosteissa, mainoksissa ja trailereissa. Hämäläisen mielestä musiikki ei saa olla liian kliseistä, jotta se ei vie liikaa huomiota videolta. Uusi sävellys on hänen mielestään paras valinta. (Hämäläinen 2013.) Yhdyn väitteeseen, sillä hieman tuntemattomampi tai uusi kappale luo katsojassa uutuuden tunteen. Musiikin valinnan jälkeen katson kuvatun materiaalin läpi ja valitsen niistä parhaimmat klipit sovitettavaksi musiikkiin. Usein minulla on visio, mitä haluan luoda, mutta editointivaiheessa valinnat tapahtuvat intuition kautta.

Musiikin kuuntelu editointivaiheessa on verrattavissa katutanssiin. Aivan kuten tanssiessani, leikkaajana kuuntelen ja yritän tunnistaa musiikista kohdat, joihin erilaiset klipit sopivat. Esimerkiksi voisin kuvitella laittavani hidastuksen kappaleen rauhallisempaan kohtaan, jossa vain yksi instrumentti soittaa kappaleen melodiaa. Jos melodisen kohdan jälkeen koko bändi liittyy räjähtävästi mukaan kappaleeseen, niin vaihdan hidastuksesta musiikin tunnelmaa vastaavaan, energiseen videoklippiin. Hämäläisen mielestä klippien valinta vaatii intuitiota. Hyvä editoija on tietoinen materiaalista ja kuuntelee tarkkaan musiikkia. Hänen taktiikkansa on valita monta eri liikettä tai liikesarjaa editoinnin aikajalalle ja asetella niitä musiikkiin intuitiivisesti. (Hämäläinen 2013.) Koostetta luodessa kannattaa mielestäni valita näyttävimmät ja tunteikkaimmat tilanteet editointipöydälle, joista sitten rakennetta luodessa karsiutuu osa pois. Itselläni on tapana kokeilla monta eri klippiä yhteen kohtaan, kunnes löydän kohtaan parhaiten sopivimman.

Syvemmälle mentäessä kuvaan astuu klippien väliset transitiot ja kysymys, mihin sijoittaa leikkauskohta musiikissa? Kohtaa videossa, jossa videoklippi vaihtuu toiseen kutsutaan transitioksi (Sadun 2003, 110). Transition valinta riippuu siitä, millaisen tunnelman sillä halutaan saavuttaa. Hämäläinen valitsee transitiot musiikin mukaan. (Hämäläinen 2013). Itse tykkään myös käyttää musiikkia apunani transitoita valitessani. Esimerkiksi ajoitan yleensä leikkauskohdan bassorummun lyömän tahdin kohdalle.

Yksi tärkeä asia, jonka olen pannut merkille tanssivideoita editoitaessa on transitioiden leikkauskohdan sijoittaminen musiikin ja tanssijan liikkeen mukaan. Yleensä leikkaan videot niin, että leikkauskohdat osuvat musiikin rytmiin, kuten kohdassa alapuolen kuvan kohdassa b. Transitioiden rytmittäminen saa videomateriaalin ns. virtamaan hyvin. Olen kuitenkin huomannut tanssisoolojen kärsivän tästä tekniikasta. Esimerkiksi Jos laitan transition osumaan bassorummun rytmiin, niin kuvakulman vaihdoksen ja katutanssijan liikkeen päällekkäisyys luovat ikävän ristiriidan, joka ei näytä hyvältä.

kuva 17. Kuvassa havainnoin leikkauskohdan valintaa. Leikkaan kohdan a mukaan, kun en halua katutanssiliikkeen ja kuvakulman vaihdoksen aiheuttavan hämmennystä. Muissa tapauksissa tykkään asettaa transitiot musiikin rytmiin, kuten b-kohdassa.

Yleensä leikkaankin transitiot asettumaan liikkeiden ja rummun iskujen väliin, kuten yläpuolen kuvan kohdassa a havainnoin. Olen huomannut, että näin editoitaessa katutanssijan liikkeiden jatkuvuus säilyy paremmin, eikä kuvakulman vaihto liikkeen

puolivälissä hämmennä katsojaa. Yksi toinen keino välttää tätä on leikata rytmin kohdalla, silloin kun katutanssija on täysin liikkumatta.

6. Yhteenveto

Tämä luku sisältää pohdintaa opinnäytetyöni etenemisestä, tavoitteista, tuloksista, hyödyistä ja tulevaisuudesta. Luvun lopussa tiivistän opinnäytetyössäni esille tulleet neuvot 8 kohdan katutanssin videokuvaamisen nyrkkisäännöiksi.

Lähdin tekemään opinnäytetyötäni tutusta aiheesta innokkaasti ja työprosessi sujuikin tasaisesti motivaation puolesta. Löysin lähteitä sitä mukaan, kun etenin ja opinnäytetyön puolesta välissä tulin siihen tulokseen, että tarvitsen lisänäkökulmaa aiheeseen haastatteluiden muodossa. Sain haastattelupyyntöihin vastaukset suht vikkelään, mutta haastatteluvastauksia minulle saapui vain yksi. Sain käytettyä saamaani haastattelua hyväkseni melkein jokaisessa luvussa ja se vahvisti oletuksiani yllättävän samanlaisella ajatusmaailmalla aiheesta. Luulen kuitenkin, että muutamalla haastattelulla olisin voinut saada aiheestani lisää irti. Haastatteluvastauksia olisi kertynyt enemmän, jos olisin tarjonnut vastaamisesta jonkinlaista palkintoa haastateltaville, jotta vastaaminen ei tuntuisi niin työläältä. Sähköpostihaastattelu voi myös helposti jäädä huomioimatta, joten olisin voinut myös muistuttaa haastateltavia asiasta, tai pyrkiä haastattelemaan ihmisiä reaaliaikaisesti. Uskon myös opinnäytetyöni suomenkielisyyden olleen yksi kompastuskivi ulkomaalaisten halukkuuteen vastata haastatteluuni, sillä ilman kielitaitoa heidän on hyvin vaikea tarkastella opinnäytetyön sisältöä, ja mielenkiintoiselta vaikuttanut opinnäytetyöhaastattelu tuntuisi ainakin minusta turhalta.

Opinnäytetyöni tavoite oli tarjota ohjenuorat katutanssin kuvaajille. Mielestäni onnistuin käsittelemään aihetta hyvin oman asiantuntijuuden, esimerkkien ja haastatteluvastausten avulla. Leikkaamista käsittelevä luku 5 jäi mielestäni hieman tyngäksi, mutta sain kuitenkin sanottua haluamani asiat leikkauksesta ja Hämmäläisen haastattelu toi lukuun sisältöä mukavasti. Yleisesti ottaen sain kirjoitettua kaiken, mitä halusin sanoa opinnäytetyössäni. Leikkaamisen lisäksi olisin voinut pohtia

valitsemieni lajien ominaispiirteitä enemmän ja sitä, kuinka ne vaikuttavat kuvaukseen. Tulin kuitenkin siihen tulokseen aihetta rajatessani, että lajit ovat aika samankaltaisia kuvauksen kannalta. Lajien yksityiskohtaisempi analysointi ei olisi tuonut paljon merkittävää sisältöä opinnäytetyöhön.

Opinnäytetyöni hyödyistä alalle voidaan olla monta mieltä. En usko, että katutanssi tulee monelle kuvaajalle vastaan työelämässä, vaikka osoitin katutanssin suosion olevan kasvussa luvussa 2. Mielestäni opinnäytetyön esimerkkejä voi kuitenkin soveltaa kuvatessa muita nopeita ja yllättäviä lajeja ja kuvauskohteita pitämällä mielessä muun muassa sen, etteivät lähikuvat välttämättä toimi tämän kaltaisissa kuvaustilanteissa. Yleisellä tasolla opinnäytetyöni tarkoitus on näyttää valmistautumisen ja oman ajattelun tärkeyden videokuvaamisessa. Mielestäni kuvattavaan aiheeseen ja siitä kuvattuun materiaaliin tutustuminen ennen kuvaustilannetta pitäisi olla pakollista ammattilaiselle, oli aihe mikä tahansa.

Opinnäytetyötäni voi tulevaisuudessa käyttää muun muassa livelähetysten puintiin. Monet huonot esimerkkini ovat livelähetyksistä, joissa ohjaaja on huonon valmistautumisen vuoksi pilannut katsojan kokemuksen. Itselläni heräsi mielenkiinto myös tutkia editoinnin intuitiivista puolta ja editointia musiikin avulla.

Lopuksi haluan päättää opinnäytetyöni kahdeksalla katutanssin kuvaamisen ohjenuoralla.

1. **Valmistaudu kuvaustilanteeseen hyvin.** Tutustu kuvattavaan lajiin ennen taltiointitilannetta. Katso videoita lajista. Valitse mielenkiintoinen, mutta toimiva lokaatio tanssiteosta varten. Kysy tanssijalta, mistä kuvakulmasta tanssi näyttää parhaimmalta.
2. **Älä kadota tanssijaa kuvasta.** Katutanssi on visuaalinen taidonnäyte, jossa tanssija tulkitsee musiikkia kehollaan. Jos tanssija ei ole kuvassa, olet kadottanut osan esityksestä.
3. **Pyydä tanssijaa tanssimaan tietyt kohdat uudestaan kuvaustilanteessa.** Näin saat eri kuvattua saman tilanteen uudestaan eri kuvakulmista ja kuvako'issa.

4. **Kuvaa paljon kokokuvalla.** Kokokuva on paras kuvakoko katutanssin kuvaamiseen, sillä improvisaatioon pohjautuvat katutanssit ovat yllätyksellisiä ja lähempää kuvatut otokset menevät tämän vuoksi helposti pilalle. Kokokuva taltioi myös tanssijan koko liikekielen parhaiten.
5. **Kuvaa battlet vain kokokuvalla.** Lähikuvat tappavat battletaltioinnit. Katutanssibattle on kahden tanssijan välinen yllätyksiä täynnä oleva mittelo, jota kuvatessa virheisiin ei ole varaa..
6. **Kuvakulmat ja kamera-ajot ovat ystäviäsi.** Pelkällä kokokuvalla kuvatut battletaltioinnit voivat olla tylsiä, joten voit tuoda niihin mielenkiintoa eri kuvakulmilla ja kamera-ajoilla.
7. **Kuvaa paljon.** Kuvaa muutakin kuin tanssia. Kuvaa tunteita. Iso määrä materiaalia helpottaa editointivaihetta, ja tunteita herättävä ja tapahtumapaikasta kuvattu kuvamateriaali auttavat katsojaa samaistumaan videoon.
8. **Kuuntele musiikkia tarkkaan editointivaiheessa.** Pyri asettelemaan materiaali aikajanalle niin, että tanssijan liikkeet osuvat rytmiin ja valitse transitiot musiikin avulla.

Lähteet

Painetut lähteet

Crittenden, Roger 1996. Film and Video Editing (2nd Edition).
Florence, KY, USA: Routledge.

Juniper, Adam & Newton, David 2011. Videokuvaaja järkkärillä.
Jyväskylä: WSOYpro OY.

Leponiemi, Kari 2010. Videokuvaus: taitoa ja tekniikka.
Jyväskylä: WSOYpro OY.

Sadun, Erica 2003. Digital Video Essentials: Shoot, Transfer, Edit, Share. Alameda, CA,
USA: Sybex.

Schloss, Joseph 2009. B-Boys, B-Girls, and Hip-Hop Culture in New York. Cary, NC,
USA: Oxford University Press.

Shook, Karel 2004. Elements of Classical Ballet Technique.
Hightstown, NJ, USA: Princeton Book Company.

Smith-Autard, Jacqueline M 2010. Dance Composition.
Huntingdon, GBR: A & C Black Publishers Ltd.

Painamattomat lähteet

Haastattelut

Hämäläinen, Hiski 2013. Videokuvaaja. Hiskin Nettivideot tmi. 16.10.2013.

Verkkolähteet

Box Office Mojo 2013. Hakusana: "Step Up".
<<http://www.boxofficemojo.com/search/?q=step%20up>> (Luettu 27.10.2013)

Cambridge in Colour 2013a. Understanding Camera Lenses.
<<http://www.cambridgeincolour.com/fi/tutorials/camera-lenses.htm>> (Luettu 26.10.2013)

Cambridge in Colour 2013b. Tutorials: Depth of Field.

<<http://www.cambridgeincolour.com/tutorials/depth-of-field.htm>> (Luettu 26.10.2013)

GoPro 2013. Hero 3: Black Edition. <<http://gopro.com/cameras/hd-hero3-black-edition#specs>> (Luettu 26.9.2013)

Itkonen, Markus 2013. Typography and readability.

<<http://papunet.net/selkokeskus/fileadmin/tiedostot/muut/Itkonen.pdf>> (Luettu 20.11.2013)

JuBa Films 2013. About Us.

<<http://www.jubafilms.com>> (luettu 12.10.2013)

kenrockwell.com 2012. Canon 1.6x Cameras.

<<http://www.kenrockwell.com/canon/1-6x.htm>> (Luettu 7.11.2013)

Library of Congress 2010. The Most Famous Poster.

<<http://www.loc.gov/exhibits/treasures/trm015.html>> (Luettu 15.10.2013)

Lockerlegends.net 2013. The Steps & Moves Of Locking.

<http://www.lockerlegends.net/?page_id=38> (Luettu 8.11.2013)

Oulun Kaupunginteatteri 2013. Ruutana - katutanssi- ja videoteos.

<<http://teatteri.ouka.fi/ohjelmisto/poistuneet/ruutana-katutanssi-ja-videoteos>> (Luettu 10.10.2013)

Red Bull BC One. About.

<<http://www.redbullbcone.com/about/>> (Luettu 5.11.2013)

Rokumentti. Suomibreikkiä 1983-2013.

<<http://www.rokumentti.com/2013/ohjelma.php?p=418>> (Luettu 3.11.2013)

Saari, Mikko 2012. Polttoväli.

<<http://www.mikkosaari.fi/polttoväli/>> (Luettu 7.11.2013)

Soul Train 2013. Diary of an Ex-Soul Train Dancer: The Creator of Locking, Don Campbell.

<<http://soultrain.com/2013/01/31/diary-of-an-ex-soul-train-dancer-the-creator-of-locking-don-campbell/>> (Luettu 26.9.2013)

The History Of House 2003.

<http://music.hyperreal.org/library/history_of_house.html> (Luettu 28.10.2013)

Vimeo 2013. Video Compression Guidelines.

<<http://vimeo.com/help/compression>> (Luettu 17.10.2013)

Wikipedia 2013a. Street Dance.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Street_dance> (Luettu 11.10.2013)

Wikipedia 2013b. Video Production.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Video_production> (luettu 26.9.2013)

Wikipedia 2013c. Got Talent.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Got_Talent> (Luettu 5.10.2013)

Wikipedia 2013d. Kalansilmä.

<<http://fi.wikipedia.org/wiki/Kalansilmä>> (Luettu 27.10.2013)

Wikipedia 2013e. Valoherkkä kenno.

<http://fi.wikipedia.org/wiki/Valoherkät_kennot> (Luettu 7.11.2013)

Wikipedia 2013f. Crop Factor.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Crop_factor> (Luettu 7.11.2013)

Youtube 2009a. Talent Suomi 2009 - Semifinaali - Will Funk For Food.

<<http://www.youtube.com/watch?v=-9dljDbHKFs>> (Katsottu 7.11.2013)

Youtube 2009b. Will Funk For Food - Dance Action 2009.

<<http://www.youtube.com/watch?v=JEMrjhWyAOE>> (Katsottu 7.11.2013)

Youtube 2010. LES TWINS "Rug Dealers" Mt. Eden Dubstep | YAK FILMS New Style

<http://www.youtube.com/watch?v=5G2jV_IRQoE> (Katsottu 7.11.2013)

Youtube 2012a. Junior vs Kid David - Quarter Final - Red Bull BC One Rio de Janeiro 2012.

<<http://www.youtube.com/watch?v=TQtdwpVcjMA>> (Katsottu 7.11.2013)

Youtube 2012b. Junior vs Kid David top8 Red Bull BC One Finals 2012 in Rio de Janeiro | YAK FILMS + RBBCI.

<<http://www.youtube.com/watch?v=zcABYV45mVQ>> (Katsottu 7.11.2013)

Youtube 2012c. Mounir vs Differ - FINAL BATTLE - Red Bull BC One Rio de Janeiro 2012.

<<http://www.youtube.com/watch?v=3Ylx3vARyEs>> (Katsottu 7.11.2013)

Youtube 2012d. "Whos is She" Ladies of Hip Hop Brooklyn | YAK FILMS.

<<http://www.youtube.com/watch?v=CGsei2iVdWA>> (Katsottu 1.11.2013)

Youtube 2012e. With a Piece of Chalk - JuBaFilms.

<<http://www.youtube.com/watch?v=mBZAFj-Q6Mw>> (Katsottu 1.11.2013)

Youtube 2013a. Hakusana: "Hip Hop Dance".

<http://www.youtube.com/results?search_sort=video_view_count&search_query=hip+hop+dance> (Luettu 11.10.2013)

Youtube 2013b. Hakusana: "Breakdance".

<http://www.youtube.com/results?search_sort=video_view_count&search_query=breakdancing> (Luettu 11.10.2013)

Youtube 2013c. Hakusana: "Popping".

<http://www.youtube.com/results?search_sort=video_view_count&search_query=popping> (Luettu 11.10.2013)

Youtube 2013d. Hakusana: "Locking"

<http://www.youtube.com/results?search_sort=video_view_count&search_query=locking> (Luettu 11.10.2013)

Youtube 2013e. Hakusana: "House".

<http://www.youtube.com/results?search_sort=video_view_count&search_query=house+dance&page=4> (Luettu 11.10.2013)

Youtube 2013f. YAK Films.

<<http://www.youtube.com/user/YAKfilms/>> (Luettu 12.10.2013)

Youtube 2013g. JuBaFilms.

<<http://www.youtube.com/user/JuBaFilms/>> (Luettu 12.10.2013)

Youtube 2013h. Statistics.

<<http://www.youtube.com/yt/press/statistics.html>> (Luettu 26.9.2013)

Youtube 2013i. Battle Cry - JuBaFilms.

<<http://www.youtube.com/watch?v=7IKMKgLLQKM>> (Katsottu 1.11.2013)

Kuvalähteet

kuva 1. Kuva kaksi vastaan kaksi house-battlesta Juste Debout -nimisen tapahtuman finaalista. Kuvassa kilpailevat duot ovat kuvan laidoissa ja kauempana keskellä voit nähdä neljä tuomaria ja yhden DJ:n.

<<https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10152669136105370&set=pb.403588450369.-2207520000.1384191837.&type=3&theater>>

kuva 2. Hienot liikkeet saattavat jäädä näkemättä, Jos täytät 3/4 kuvausalueesta ihmisten takaraivoilla. Kuvankaappaus on otettu Red Bull BC One -katutanssibatletapahtuman livestreamista, jonka ohjaustiimin valinnat hämmästyttivät monia. Youtube 2012a

<<http://www.youtube.com/watch?v=TQtdwpVcjMA>>

kuva 5. Alhaalta päin kuvattu otos With a Piece of Chalk -katutanssivideoista tuo nuoren katutanssijan liikkeisiin lisää näyttävyttä ja voimaa. Youtube 2012e

<<http://www.youtube.com/watch?v=mBZAFJ-Q6Mw>>

kuva 6. Ylhäältä kuvattu otos Soraya Lundyn "Who is She" -katutanssilyhytelokuvasta. Youtube 2012d

<<http://www.youtube.com/watch?v=CGsei2iVdWA>>

kuva 7. Kohtaus paikaltaan kuvatusta "Rug Dealers" -katutanssilyhytelokuvasta. Sama kuvakulma ja -koko pysyy koko lyhytelokuvan ajan ja elokuva on kuvattu putkeen yhdellä otolla. Youtube 2010

<http://www.youtube.com/watch?v=5G2jV_IRQoE>

kuva 8. Panoroinnin voi hoitaa muun muassa pyyhkeen ja kolmijalan avulla, kuten kuvan ympyröity kuvaaja. Youtube 2013i

<<http://www.youtube.com/watch?v=7IKMKgLLQKM>>

kuva 11. Monipuolinen kuvakulmien ja kamera-ajojen käyttö ja nuoren b-boyn tanssisoolo luovat yhdessä With a Piece of Chalk -katutanssilyhytelokuvasta upean kokonaisuuden.

Youtube 2012e

<<http://www.youtube.com/watch?v=mBZAFJ-Q6Mw>>

kuva 12. BC One -livelähetyksen ratkaisu vaihtaa mitäänsanomattomaan lähikuvaan ...

Youtube 2012a

<<http://www.youtube.com/watch?v=TQtdwpVcjMA>>

kuva 13. .. juuri, kun b-boy Junior uhmaa painovoimaa upealla liikkeellä. Tämä hyvin kuvattu esimerkki on Yak Filmsin käsialaa. Youtube 2012b

<<http://www.youtube.com/watch?v=zcABYV45mVQ>>

kuva 14. Kuvankaappaus BC One livelähetyksen finaalibattlesta. Kuvassa näet finaalin kaksi b-boyta. Lähikuvassa on b-boy Differ ja oikeassa reunassa on sooloaan suorittavan b-boy Mounirin jalka. Osa hänen liikkeistä jäi mielikuvituksen varaan turhien lähikuvien takia.

Youtube 2012c

<<http://www.youtube.com/watch?v=3Ylx3vARyEs>>

kuva 15. Talent Suomi livelähetyksessä leikattiin kuva yleisöön samalla, kun katutanssiryhmä WFFF suoritti koreografian kohokohdan. Youtube 2009a

<<http://www.youtube.com/watch?v=-9dljDbHKFs>>

kuva 16. Hyvin kuvattu esimerkki Talentissakin esitetyn koreografian kohokohdasta Dance Action -tapahtumassa. Youtube 2009b

<<http://www.youtube.com/watch?v=JEMrjhWyAOE>>

Liitteet

Haastattelupohja

Hello!

My name is Patrick Milvi and I'm a student in Metropolia University of Applied Sciences. I study Digital Media and I'm currently writing my thesis titled "Guide to Filming Street Dance" (WIP). In it I analyze and ponder how to and how not to film street dance short films, solos showcases and battles/events based on my own experiences and both good & bad examples from the popular live event broadcasts and dance films shown on the Internet. In my thesis I narrow down the term street dance to focus on Hip Hop, Locking, Popping, House and B-Boying.

The point of this interview is to hear the thoughts of more experienced film makers that are in to filming and editing street dance videos. I will use the answers in my thesis to see how they relate to my own thoughts on the subject matter. I hope to learn more about filming street dancing from the answers and they will also help me to come up with a set of principles for filming street dance.

I will quote the name and the answers you provide in my thesis. The thesis will be written in Finnish and it will be publicly available on an open repository for Finnish Universities of Applied Sciences at Theseus.fi.

THE INTERVIEW:

Please answer all sections as thoroughly you want. If you want me to further explain a question or have some questions yourself you'd like to ask me just write them in your response and I will answer them.

- I. Firstly I'd like to know your background in filming and editing,
- When did you start and how long have you been shooting films?
- Do you have any education related to film making?
- How long have you been shooting dance films?
- Do you edit or work closely with an editor on your street dance videos?

2. Let's move on to street dancing.

- Are you a dancer yourself? If so, what styles do you dance?
- Do you think being a dancer gives you better insight in to filming and making street dance videos? why or why not?

3. Your thoughts on filming & editing street dance videos:

- What have you learned from your experience in filming street dance projects?
- What are some mistakes you used to make, or see in street dance videos today?
- Do you prefer or use a certain shot style(wide, medium, closeup) when filming street dances and why/why not?
- Do you have any tips on editing a street dance video? do you prefer to cut to a another shot on the beat or off-beat to the music, or do you base it on the moves of the dancer: when the dancer is moving or when he/she's stopped?

4. Something about differences between freestyle and choreography. Short films, solos, events/battles.

- Is there a difference in how you film and prepare to film freestyle compared to choreography?
- What about dance solos/short films compared to competitions/battle events, do you think there's a difference in filming and preparing for them?

5. Finally what advice would you give to the cameraman/director filming their first street dance video? What would your three golden rules of Do and Don'ts be?

Do:

- 1.
- 2.
- 3.

Don't:

- 1.
- 2.
- 3.

If you have anything to add or note, you can do it here:

Thank you for taking the time to help me out.

- Patrick Milvi